

KOMMUNIST

Sig stop for krige

Hvor blev omkostningerne til krigen af i valgkampen?

■ I valgkampen har det ikke skortet på forslag til besparelser på en af krigenes konsekvenser: Flygtningene. Som et af de ivrige krigsdeltagende lande har Danmark et stort medansvar for de store flygtningestrømme. I nabolandene til Syrien og Libyen er flygtningelejrene overfyldte, og de mest ressourcerstærke kommer nu til Europa, herunder Danmark.

Også flygtningestrømme gennem Afrika, der tidligere fik tryghed og arbejde i Libyen, må nu flygte videre over Middelhavet til Europa. Det skyldes landets kaotiske og farlige tilstand efter blandt andre Danmarks bombardementer af landet og støtte til forskellige klaner og grupper, der konkurrerede om magten.

Ikke råd til liv?

Valgkampen bød også på en uhyrlig debat om prioriteringer i hospitalssystemet. Er der råd til at give danske patienter på sygehusene behandling med de nyeste og bedste medicinske behandlinger?

De kæmpe store beløb som

medicinalindustrien kræver for den medicin som forskningen har givet mulighed for, fløj gennem æteren og skulle true sygehuse-nes økonomiske formåen. Enkelte host over priserne kom dog, men det var på grund af, at andre lande er bedre til at forhandle priser med den stærke medicinalindustri.

Denne industri er, både i Danmark og internationalt, en af de allerrigeste. Dertil kommer, at industrien nyder godt af det danske uddannelses- og forskningssystem, hvor vi som samfund gratis uddanner de folk, som senere skal berige virksomhederne. Hertil kommer, at de studerende allerede i studietiden arbejder med projekter til gavn for medicinalvirksomhederne. Alene derfor burde kravet om at de kvitterer med lavere priser stå soleklart. Noget for noget, som de borgerlige siger.

Råd til oprustning?

Når økonomien har været så fremherskende et dilemma i forhold til problemer om liv

Både Airbus og Lockheed Martin deltog på Folkemødet på Bornholm for at promovere deres kampfly.

og død for mennesker, må vi forundres over at spørgsmålet om de penge der bruges på krige og krigsforberedelser, ikke kom mere ind i valgkampens temaer.

Alene beslutningen om at Danmark sammen med andre NATO lande skal i gang med en større oprustning, herunder køb af nye angrebsfly, der – foreløbigt – skal koste 30 milliarder kroner. Dertil

kommer en NATO-beslutning om at opstille en missil ring i Europa vendt mod Rusland, en stærk forøgelse af store og dyre NATO-øvelser og oveni også fælles militære øvelsesoperationer mod Rusland, foretaget af de nordiske landes militær, uanset om de er medlem af NATO eller ej.

Hvad det koster, og om vi har råd til det, har vi ikke hørt om.

Uendelige krige

Hvad vi derimod fik rede på i løbet af valgkampen var, at en del af den ulandshjælp, der igen og igen bliver fremhævet som en af de største i forhold til vores befolkning, går til helt andre formål end hjælp til at få ulande ud af fattigdom.

Den går bl.a. til at opretholde "resultater" opnået i Danmarks krige, f.eks. i Afghanistan og Irak med politi og militær træning, nødhjælp på grund af krig og lignende.

Krigene er blevet uendelige, og vores lille land højt mod nord har været i krig

langt væk herfra i mere end 10 år.

Konsekvenserne har været ufatteligt store. Det gælder ikke kun økonomisk, men menneskeligt og kulturelt; og siden USA krævede krig mod terror, er et utal af farlige had-militser poppet op, som så åbenbart kræver endnu mere krig.

Det er på høje tide at sige stop! En start er at skrive under på protesterne mod køb af nye jagerfly på www.nejtaktitnyekampfly.wordpress.com

-bfc

Kampfly eller strålekanoner?

Vi ses til
K-
festival
i Nørrebro-
parken
15.-16. august

Leder

Folkemøder

Ideen med det årlige folkemøde, uanset hvor det finder sted, er god nok. Her er der så mulighed for nogle gode dage, hvor folk kan komme under hyggelige former og møde partier, organisationer og bevægelser og hvad der ellers rører sig i Danmark. Med tiden er de tidligere tiders vælgermøder, hvor både vælgere og politikere på valg mødte op og diskuterede, erstattet af mediekampagner. Mediekampagnerne domineres af store annoncer fra de mest pengestærke partier, film og reklamer på de sociale medier eller ses gennem tv-stationernes og avisernes filtre. Politikere og medier lægger dagsordenen, de økonomisk svagere partier er handicappede i det forhold, og de socialt svageste er uden indflydelse.

Provokationerne

Folkemødet kunne råde lidt bod på dette misforhold. Men det folkelige og afslappede blev kraftigt minimeret på årets folkemøde på grund af den ekstreme højrefløjsprovokationer. Der er ikke meget folkelighed over et møde spækket med bevæbnet politi i skudsikre veste. Ekstreme racister og fascister, som fejlagtigt kalder sig "danskernes parti" eller "trykkefrihedsselskabet" havde forberedt den provokation mod folkemødet, at det ikke skulle handle om danskernes møde med hinanden, men at danskerne skulle høre udenlandske fascister og racister prædike had mellem folk. De udenlandske gæsters budskaber handler om forbud og restriktioner mod blandt andet trykkefrihed, og de berygtede græske fascister begår som bekendt voldelige angreb på blandt andet arbejdere, der bruger friheden til at demonstrere for sine interesser. Et motorcykelangreb ind i en sådan demonstration i Grækenland kostede en 40 årige familiefar livet.

Mister legitimitet

At både den danske afdeling af fascisterne og trykkefrihedsselskabet fik afsløret sig som det de er, trods store flokler, er godt nok. Men at deres provokationer fik lov til at finde sted på et folkemøde mellem danskere er uacceptabelt og uforståeligt. PET vurderede, at besøgene ville udgøre en sikkerhedsrisiko, hvilket på den ene side betød, at det i forvejen overbelastede politi måtte slippe, hvad de var i gang med, endnu engang måtte få inddraget ferie og afspadsering, for at passe på de kontroversielle udenlandske gæster, og i øvrigt give almindelige små og store kriminelle fripas i de dage de var væk fra deres daglige arbejdsplads. På den anden side betød det, at danske medborgere, som er kendt af PET som borgere med antifascistiske synspunkter, ikke kunne få fri adgang til at deltage i folkemødet, endsigte protestere mod de folkefjendske gæster. Dermed mistede folkemødet sin legitimitet som et folkemøde for danskere, hvor deres forskellige opfattelser mødes og diskuteres.

Stop fascismen

Overalt i Europa ser vi i dag fascismen vokse frem som fattiggørelsens og udstødningens hævnerrige følgesvend. Det burde historien have lært os alle at passe på. I stedet har valgkampens store temaer været mere af samme skuffe: Nedskæringer overfor de socialt svageste, mistænkeliggørelse af arbejdsløse, flygtninge, nydanskere, straf til utilpassede og forsømte børn, nedgørelse af syge, nedslidte og unge der ikke lever op til normerne om 12-tals unge. Lad os i stedet få nogle folkemøder, der tager de sociale problemer som konkurrencesamfundet skaber op. Folkemøder der snakker om hvordan vi stopper en samfundsudvikling der går mod fascisme, vold og krige og sikrer den åbne, demokratiske debat.

Middelklassens tyranni

Pisk til dem der ligger ned er ikke vejen

Af Lilly Rodeck

■ Valgresultatet i England var trist.

Gennem de sidste mange år, har syge, arbejdsløse og handicappede personer oplevet store forringelser. Forringelserne er så voldsomme, at næsten 1 million mennesker, voksne, børn og gamle, hver dag må hente mad i såkaldte Foodbanks. De forringede sociale vilkår var for Labour og det skotske SNP vigtige emner i valgkampen. Hvorimod de konservative mere gik op i EU, indvandring/flygtninge og sikkerhed.

Sociale problemer

Mange steder i Storbritannien er leveomkostningerne steget voldsomt på grund af dyrere huslejer og opvarmning. Samtidig oplever mange, især unge, at arbejdsmarkedet ikke ønsker dem.

Det forårsagede voldsom social uro i august 2011. En uro, som hurtigt blev kaldt bølloptøjer. Sandheden var, at mange unge, især fra indvandrerfamilier, ikke kunne få arbejde. Vreden var så voldsom, at regeringen måtte bruge skrappe midler

og yderst strenge straffe, for at få genoprettet roen igen. Men de unge står stadig uden job og er henvist til bander, misbrug og kriminalitet.

Ignoranter

Valgresultatet er interessant, fordi det tydeligt viser, at middelklassen ikke fatter eller interesserer sig for fattige, arbejdsløse, syge eller handicappede. Middelklassen går meget mere op i "lov og orden", lavere skatter og samfund fri for flygtninge/indvandrere og fattige.

Det er det samme billede vi ser i danske meningsmålinger. Socialpolitik har ingen interesse for dem, der har deres på det tørre. Og den gængse opfattelse er, ligesom begge blokke, at det er fordi folk er dovne og ikke gider lette røven.

I det lys er det ganske logisk, at regeringen ville give en lille sum penge til kontantmodtagere, som selv finder et arbejde. Og det på et arbejdsmarked, som automatisk frasorterer langtidsløse, folk med handicaps, og mennesker, som ikke lever op til normerne hvad angår vægt, beklædning mm. Middelklassen i Vesteuropa er blevet konforme, intolerante og snæversynede. Frygten for social uro vægtes ikke, da man jo altid bare kan kalde det bølloptøjer og straffe sig ud af det.

Vores valg

Nu er valget overstået, og det var ikke forbedringer for de

socialt svageste der prægede løfterne, tværtimod. Der blev ikke givet håb til de mange arbejdsløse, socialpolitik var en økonomisk byrde, skattelettelser var på positivlisten.

Lave skatter gavner dem, der intet mangler og fordi mange tror, at når virksomhedsejerne har det godt, vil det gavne alle. Det gør det som bekendt ikke, det betyder nemlig nye stramninger for de svageste, kontanthjælpsmodtagerne, og flygtninge. Det samme gælder for nul- eller minimalvækst i de offentlige udgifter. Vi vil snart få at se hvad der kommer ud af de mange løfter eller trusler som valgkampen indeholdt.

Overalt hvor kommunister er, må socialpolitik være vigtige debatemner, i håb om, at mennesker med tiden kommer til at forstå, at fattigdom og pisk til dem, der ligger ned, ikke er en farbar vej!

Hilsen fra Bornholm

KOMMUNIST

24. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 20,- kr.

Redigering af juni-juli-nummeret er afsluttet 12. juni. Afleveret til Post Danmark: 17. juni.

Deadline kommende numre:
August – 27. juli

Kommende numre afleveres til Post Danmark:
August – 5. august

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Ensidigt opsving

Den ens død, den andens brød

Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti
i Danmark

■ En overskrift lød for nylig: 'Europas optur har en klods af arbejdsløse om benet!' Problemet beskrives med at antallet af langtidsarbejdsløse er fordoblet siden finanskapitalens sammenbrud i 2008. Det er vel nok tarveligt af jer, alle I langtidsarbejdsløse, at I sådan sinker opsvinget, eller hovsa, hvordan kan man tale om opsving hvis der bliver flere og flere langtidsarbejdsløse?

Det kan man i økonomisk kredse, for der handler det ikke om opsving for samfundene eller for befolkningen; det handler om opsving for investorerne, uanset om de investerer i virksomheder eller i ren spekulation.

Og investorerne er ganske rigtigt igen inde i et historisk opsving. Virksomhedernes regnskaber har de seneste år efter år udvist nye rekordoverskud, og aktiekurserne stiger og stiger. Det er resultatet af en neoliberal omstilling af arbejdsmarkedet, hvor man rationaliserer, opretter og overflytter personale til 'nye' selskaber der tilbyder dårligere overenskomster og lønninger, og man flytter hele eller dele af produktionen til lande med lavere lønninger, miljøkrav og krav til arbejdsforhold, man udliciterer f.eks. IT-arbejde til udviklingslande, og for entreprenørerne sæl-

ger man underentrepriser til mere eller mindre suspekterede foretagender, der køber den billigste arbejdskraft i de dertil indrettede forretninger i Europa, der lever af at sælge arbejdere på markedet. "Opsvinget" producerer arbejdsløshed.

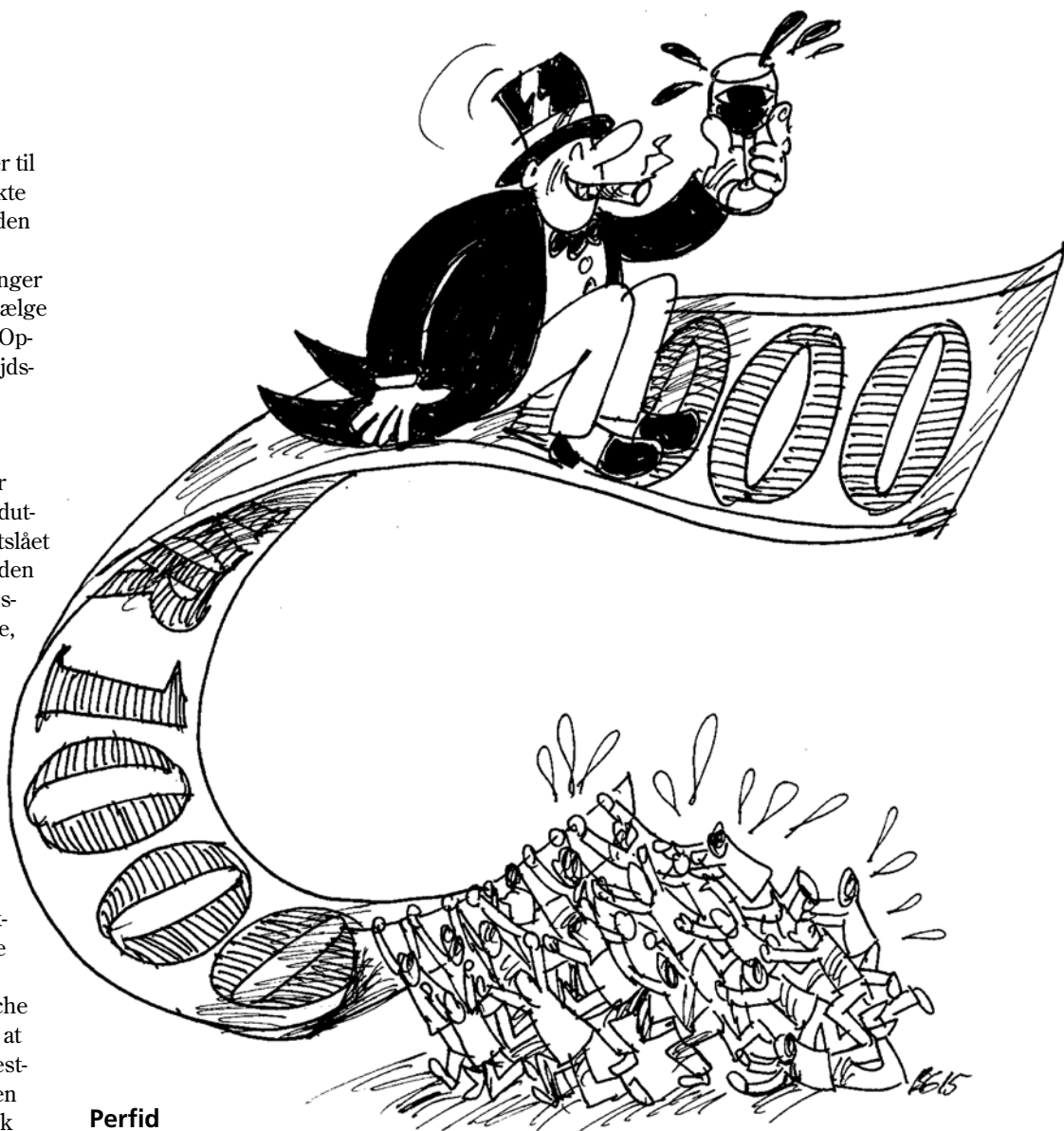
Løn og profit

Igennem valgkampen har partier med forskellig påduttet farve igen og igen fastslået at krisen er forbi. Det er den ikke for de mange arbejdsløse, skulle vi hilse at sige, men diskussionerne er gået på om man kan tvinge langtidsarbejdsløse i arbejde ved at gøre dem fattigere.

De manglende arbejdspladser kan så – måske – tilvejebringes ved at nedsætte selskabsskatten og sågar aktieskatten, og dertil spare kapitalen for at regulere mindstelønnen til at matche leveomkostningerne ved at sænke skatten for de lavestlønnede. Hvis bare skatten nedsættes, så skal det nok blive bedre, lyder det.

Nu er virkeligheden bare den, at skatterne er nedsat og nedsat, uden at det har afskaffet arbejdsløsheden, eller at der er investeret i nye rigtige arbejdspladser. Det andet argument vi hører er, at lønomkostningerne er for høje. Lønningerne skal ned for at de kan konkurrere med udlandet. Men virkeligheden med dette er, for det første, at de store og større virksomheder faktisk er 'udlandet'. Under halvdelen af virksomhedernes bestyrelsesmedlemmer er danskere, og konkurrenceevnen har det fint.

Men Danmark er blevet et konkurrencesamfund. Det vil sige et samfund hvor arbejdere skal konkurrere med hinanden om arbejdet, og både de kummerlige vilkår vi nu har som arbejdsløse, og nedsættelsen af skatten på arbejde har kun hjulpet til at få sænket lønniveauet.

Perfid kampagne

Helt grotesk blev det, da Regeringen ville udlove en findeløn på i alt 9.000 kr. over af et halvt år til langtidsarbejdsløse, hvis de kan finde et arbejde. Ideologien bag denne ide er dog ikke anderledes end den som ligger bag annoncerne fra DA's, eller deres borgerlige politikere. Forslaget er nemlig ikke ment som en dusør for at have fundet et arbejde, men 'for at det skal kunne betale sig at arbejde'.

Bag dette perfide og meget brugte udtryk ligger en psykologisk og ideologisk kampagne der skal skjule hvem og hvad der er skyld i arbejdsløsheden, samtidig med at det skal bane vejen for yderligere fattiggørelse af de uheldige der udstødes. Det er til at forstå, når det bruges af investorernes interessepartier og organisationer, men det bliver kvalmende, når den del af det politiske

spektrum der benævner sig som sociale, pakker det ind i 'sociale hjælpeforanstaltninger' til den enkelte udstødte, som man f.eks. har gjort det med at kalde tvangsarbejde for nyttejob som såkaldt hjælp til såkaldt uddannelsesparate arbejdsløse på nedsat kontanthjælp.

Selvom 3.400 flere måtte på kontanthjælp i 2014, faldt statens udgift til kontanthjælp med 157 mio. kr. Det skyldes den lavere kontanthjælp, der kaldes uddannelseshjælp, som tildeles de yngre arbejdsløse under 30 år der betegnes som uddannelsesparate.

Ind i kampen, LO

Det er tankevækkende, at et ellers anerkendt begreb som det, at det er skadesvolderen der skal betale regningen for sin skade, ikke har haft plads i diskussionerne om udgifterne til de tusinder

og atter tusinder der er blevet arbejdsløse.

Det spagfærdige forslag fra DF, støttet af Enhedslisten om at stille det krav til arbejdsgivere i Danmark, at de kun må ansætte udenlandsk arbejdskraft, hvis der ikke er dansk arbejdskraft til rådighed, er fornuftigt. Men det påkaldte sig ingen interesse hos de to partier, der alt efter hvilken regering der strikkes sammen, bliver de udfarende, og det spås ikke den store chance i et kommende regeringsgrundlag.

Men sammen med et krav om, at virksomheder ikke længere skal kunne stikke af fra regningen til samfundet, når de flytter deres arbejdspladser til udlandet, bør det have høj prioritet på LO's kommende kongres. Gerne højere prioritering end de nuværende debatter om strukturer og formandsemner, tak.

Slagsmål om dagpengereform

Folketingets partier er kommet på banen omkring dagpengereformen, efter at det er klart at et stort flertal af vælgerne fordømmer dagpengereformens massakre på familiernes økonomi

Af Martin Jensen

■ Da VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti i 2010 vedtog den nye dagpenge-reform var der meget, de ikke havde forudset.

Dengang blev det påstået, at kun 2.000 til 4.000 ville falde for de skrappe krav til at oppebære dagpenge.

Det blev langt værre, end politikerne havde forudset.

Fagbevægelsen advarer

Op til vedtagelsen i 2010 skortede det ikke på advarsler fra fagbevægelsen mod at gennemføre den såkaldte reform. Det blev kraftigt pointeret, at mange tusinde danskere risikerede at falde helt ud af dagpengesystemet og dermed miste deres forsørgelsesgrundlag. Folk kom til at stå helt uden indtægt. Det viste sig, at de bange anelser havde bund i virkeligheden.

Dagpengereformen betød, at man halverede dagpenge-

perioden fra 4 til 2 år, og fordoblede genoptjeningskravet fra et halvt til et år.

Selvom dagpengeforligspartierne kun skønnede at der ville falde 3-4.000 lønmodtagere ud om året, er tallet nu oppe på 56.000 personer.

Hverken løn eller ydelser

Fra januar 2013 til april 2014 mistede 39.469 danskere retten til dagpenge. Af disse fik 11,8 procent et job i samme måned, som de mistede retten til ydelsen. Til gengæld stod 15,7 procent uden hverken løn eller offentlig ydelse, da dagpengene forsvandt.

Ifølge tal fra A-kassernes Samvirke har knap 20 procent af de personer, som mistede retten til dagpenge fra januar 2013 til oktober 2014, nu hverken et lønnet arbejde eller nogen form for offentlig ydelse, det svarer til 4.700 personer.

Efter at det gik op for Folketinget, at man havde skidt i nældeerne, har man forsøgt

Vi kræver arbejde eller dagpenge

at lave nogle lappeløsninger, Man gennemførte i en periode en forlængelse af dagpengeperioden, to akutpakker, indførelse af en særlig uddannelsesordning og en midlertidig

kontantydelse. Alt dette fordi man ikke ønsker at erkende sin fatale fejlsvurdering.

Falder over egne ben
Både Statsminister Helle

Thorning-Schmidt og De Radikales tidligere leder Margrethe Vestager, har flere gange afvist, at der kommer ændringer i dagpengereformen – på trods af, at der lige

NYT FRA ARBEJDSMARKEDET

Handler om velfærd

Velfærd bliver et af de store spørgsmål i valgkampen, og det glæder FOA's formand Dennis Kristensen.

"Det bliver et skæbnevalg for dansk velfærd. Udgiftsstøp hjælper ikke på det voksende antal ældre og demente. Det hjælper heller ikke på, at der mangler voksne i vores dagtilbud," siger Dennis Kristensen.

"Hvis vi skal kunne prale af vores velfærdsstat i fremtiden, er politikerne nødt til at prioritere investeringer i den offentlige sektor efter en år-række, hvor der er skåret ind til knoglemarven," fortsætter han.

Siden 2008 er der for eksempel forsvundet 5,5 millioner årlige hjemmehjælps-timer. 43 procent af medarbejderne i landets dagtilbud oplever flere gange om ugen, at de ikke kan nå at trøste et barn.

Aktuelt er også spørgsmålet om et nyt dagpengesystem, og de over 54.000 mennesker, der indtil videre er faldet for den forkortede dagpengegrænse.

FOA

Investering i børnene

"Vi har en dagsorden, som aldrig slutter. En dagsorden, der handler om, hvordan man skaber de bedste mulige rammer for trivsel og udvikling i institutioner, skoler og klubber. Skulle vi få minimumsnormeringer i morgen, er der stadig meget at tage fat på. Vejledende normeringer, også på fritidsområdet, de fysiske rammer, børns lege og aktiviteter, antallet af uddannede, kompetenceudvikling og hele folkeskoleområdet. De temaer bliver også aktuelle efter valget.

BUPL vil forsøge at tale politikerne væk fra det ensidige fokus på børns faglige

læring. Der skal mere fokus på at, at børns læring hænger uløseligt sammen med deres trivsel.

Fagbladet Børn og Unge

Holdbart dagpengesystem

Regeringsskifte eller ej. Vi skal have et nyt dagpengesystem, der er holdbart, attraktivt og som sikrer, at færre mister dagpengene.

"Der er på kort sigt ingen grund til at vente med en politisk løsning på dagpengeproblemet. Der skal træffes hurtige beslutninger så vi undgår, at der er mange tusinde ledige, der løbende mister dagpengene. Vi behøver ikke en dagpengekommission for at kunne konstatere, at den seneste dagpengereform ikke virker efter hensigten, og at konsekvenserne er for voldsomme," siger Torben Poulsen, formand for AK-Samvirke.

"Overordnet er det vigtigt, at vi får et dagpengesystem, der er attraktivt så der fortsat er opbakning til at forsikre sig mod arbejdsløshed i en A-kasse," siger Torben Poulsen.

Blik & Rør

PFA penge til Ryanair

Pensions-selskabet PFA har investeret 15,5 millioner af danskernes pensionspenge i det kontroversielle flyselskab Ryanair.

Det bekræfter en af PFA's direktører i et skriftligt svar til Avisen.dk.

"PFA solgte tilbage i februar de direkte investeringer i Ryanair. Tilbage er en indirekte investering på 15,5 millioner kroner i Ryanair, som er en del af en større porteføljeinvestering hos en ekstern forvalter," siger Morten Jeppesen, der er direktør for koncernens kommunikation og public affairs.

Den danske fagbevægelse forsøger at forhindre, at lavpris-selskabet flyver ud fra Københavns Lufthavn, fordi selskabets ansatte ikke har nogen overenskomst.

PensionDanmark har nu Ryanair stående på sin sorte liste.

avisen.dk

Kommune strammer krav

Uroen omkring Ryanair får nu Koldings politikere til at stramme kravene til alle kommunens indkøb, skriver Jyske Vestkysten. Fremover må der hverken bruges skatte kroner på flybilletter, hotelværelser, restaurationsbesøg eller noget som helst andet, hvis de firmaer, som sælger varerne eller ydelserne, ikke gør brug af gældende danske overenskomster.

Borgmester Jørn Pedersen (V) kalder stramningen for en præcisering af kommunens

nu tegner sig et politisk flertal udenom regeringen. Dansk Folkeparti, der var arkitekten bag dagpengereformen i 2010, er under valgkampen gået sammen med SF om at tilføje dagpengeområdet ”flere penge”. Partiernes førsteprioritet er at bruge pengene på at halvere genoptjeningskravet.

Pia Olsen Dyhr og Kristian Thulesen Dahl har sagt, at deres aftale gælder uanset hvem der bliver statsminister. En snedig detalje, idet Lars Løkke vil basere sit eventuelle regeringsgrundlag på DF's støtte.

Et skridt videre

Liberal Alliance arbejder på et dagpengeudspil, der blandt andet indeholder en dagpengeperiode på ned til et år, lavere satser og lavere kompensationsgrad i forhold til løn. De fastholder dagpengereformens intentioner.

De konservative gik et skridt videre. Daværende

formand for De Konservative, Lars Barfoed fremlagde forslag, der ville betyde en dagpengeperiode på et år for alle, der har været i beskæftigelse i op til seks år. Kun hvis man har været på arbejdsmarkedet i mere end 12 år, skal man have adgang til til en dagpengeperiode på to år. Samtidig foreslog partiet at hæve den maksimale dagpengeydelse til 21.000 kr. om måneden under de første tre måneders ledighed for folk, der har været 12 år eller mere på arbejdsmarkedet. Herefter skal ydelsen aftrappes hvert kvartal.

Det sker fordi som de siger: ”Det skal kunne betale sig at arbejde.” Men hvem mon tror på, at folk der i årevis har passet et arbejde, frivilligt vil give afkald på en indtægt til at forsørge sig og deres familier.

Dagpengekommisionen
Statsministeren Helle Thorning-Schmidt har arvet

dagpengereformen fra den tidligere VK-regering, men afviste alligevel, at der vil komme ændringer i dagpenge-systemet. Hun vil afvente resultaterne af den nedsatte dagpengekommision, hvis arbejde forventes færdigt til september.

Det sker på trods af, at flere politikere internt hos Socialdemokraterne taler for ændringer af dagpenge-systemet.

Folk skal arbejde

Det Radikale Venstre satser på at beskæftigelsesreformen skal gøre det, som for de Radikale er afgørende, nemlig at folk får et arbejde. Men hvordan folk skal finde et arbejde står hen i det uvisse, når det står helt klart, at de arbejdspladser ikke findes.

Enhedslisten har fra dag ét været indædte modstandere af dagpengereformen, og partiets krav er utvetydigt: Annuller dagpengereformen.

Redigeret af Martin Jensen

indkøbs- og udbudspolitik fra 2013. Den fastslår, at virksomheder som vil byde ind på kommunale opgaver, skal overholde de såkaldte ILO-konventioner. De krav bliver nu bredt ud til at gælde samtlige kommunens indkøb.

”Det giver jo ikke mening, at vi ikke stiller samme krav ved indkøb som ved udbud. Vi skal behandle alle lige, uanset om vi handler med et flyselskab, en stor entreprenør eller en restaurant. Det har vi præciseret nu og kommunikeret ud til vores indkøbsansvarlige,” siger Jørn Pedersen.

KA

Overenskomst indgået på det private

Fagforeningen FOA har indgået overenskomst med den største private leverandør af velfærd og pleje i Danmark, Bruger-Hjælper Formidlingen med 3200 ansatte.

FOA betragter overens-

komsten som en milepæl i kampen for at undgå social dumping på velfærdsområderne, der nu baner vej for ordnede løn- og ansættelsesforhold.

Overenskomsten omfatter løn- og ansættelsesforhold for mere end 3000 ansatte, der arbejder som handicaphjælpere med blandt andet personlig hjælp, respiratorisk overvågning, ledsagelse og specialpædagogisk støtte.

mk

Vælgerne: Lemp dagpengereglerne

Det skal være nemmere at optjene og genoptjene retten til dagpenge. Det mener 69 procent af vælgerne ifølge en ny undersøgelse som Analyse Danmark har udført for Avisen.dk

Socialdemokraterne har, trods massivt pres, afvist at tage konkret stilling på grund af kommissionen, som først

til september kommer med anbefalinger til et nyt dagpenge-system.

Politisk ordfører Maja Panduro (S) står fast på, at partiet ikke vil lægge sig fast på et kortere genoptjeningskrav.

”Vi har tilkendegivet meget klart, at vi vil lave en bedre genoptjeningsret. Men det er også klart, at vi ikke vil lægge os fast på en særlig model, når arbejdsmarkedets parter har bedt om ro til at lave et grundigt stykke arbejde,” siger hun.

Over 54.000 arbejdsløse har opbrugt retten til dagpenge siden 1. januar 2013, fordi den tidligere borgerlige regering sammen med Radikale og Dansk Folkeparti besluttede at halvere dagpengeperioden til to år og fordoble genoptjeningskravet til et år.

avisen.dk

ØKONOMI

Af Bo Møller

Gini-koefficienten

Den såkaldte gini-koefficient er opkaldt efter den italienske statistiker Corrado Gini. Gini-koefficienten er et tal, der kan belyse uligheden i samfundet. Typisk måler man befolkningens indkomst og ser på, hvor lige eller ulige den er fordelt. Gini-koefficienten viser hvor mange, der tjener for meget, og hvor mange, der tjener for lidt i forhold til et samfund, hvor alle er lige. Hvis alle i samfundet tjener præcis lige meget, får gini-koefficienten værdien 0. Hvis omvendt én person tjener det hele og resten af befolkningen ikke tjener noget, så får gini-koefficienten værdien 100. For et parti som vores, der går ind for lighed, gælder det altså om at arbejde for et samfundssystem, hvor gini-koefficienten er tæt på 0.

Regeringen ville mindske uligheden

I sit regeringsoplæg skrev den nuværende regering bl.a., at den ville gøre noget for at skabe mindre ulighed. I 2012 fik regeringen da også afskaffet de såkaldte fattigdomsydelser – altså reglerne om den meget lave starthjælp til indvandrere og loftet over kontanthjælpen. Resultatet var et lille fald i gini-koefficienten – landet blev altså lidt mere lige.

Men desværre stoppede regeringen ikke her. Senere blev førtidspensionen næsten afskaffet til fordel for de såkaldte ’ressourceforløb’, der på ingen måde sikrer de syge og handicappede et bedre liv. Arbejdsløshedsdagpengene blev forringet kraftigt. Det samme gjaldt for sygedagpenge, kontanthjælp osv., så resultatet var en stigning i gini-koefficienten, altså i uligheden. Uligheden er faktisk i 2013 den største, der er målt siden 1984. Året før Anders Fogh Rasmussen overtog regeringsmagten i 2001 var gini-koefficienten på 22,5. Nu er den steget til 26,2 – så øget lighed har den socialdemokratiske ledede regering ikke ført til.

Fattigdom

Nu siger gini-koefficienten ikke alt om ulighed. Et andet tal, der også kom frem for kort tid siden, er den såkaldte ’risiko for fattigdom’. Det tal, der bl.a. benyttes meget af EU, siger noget om, hvor mange der har en indkomst under halvdelen af den typiske indkomst i landet. Også dette mål er i 2013 højere end før den borgerlige regering i 2001 tog magten. I 2000 var der efter dette mål 4,0 pct. af befolkningen, der var fattige eller i risiko for fattigdom. I 2013 var tallet steget til 6,3 pct. 349.000 ud af Danmarks 5,7 millioner indbyggere er nu fattige eller lever i risiko for fattigdom.

Finansministeriets fup og fiduser

Regeringen ved jo godt, at det i disse valgkampstider ikke ser pænt ud, at uligheden i Danmark er steget siden Anders Fogh og Lars Løkke huserede. Så finansministeriets kreative regnedrenge har fundet på noget nyt: I stedet for kun at se på uligheden målt efter folks indkomst, så skal man også medregne, hvor meget vi modtager fra det offentlige blandt andet i form af gratis sundhedsydelser, gratis uddannelse og børnepasning, hvor forældrene ikke betaler den fulde udgift. Det er for så vidt meget fornuftigt, når man sammenligner Danmark med andre lande, hvor man skal betale i dyre domme for at komme til læge osv.

Men finansministeriet stopper ikke her. De har fundet ud af, at det måske er mere fornuftigt at tage alle det offentlige udgifter med i betragtning. De udgifter, som man kan fordele ud på de enkelte mennesker, som fx uddannelse og sygesikring, giver det måske en slags god mening i at medregne. Men når man tager alle øvrige offentlige udgifter i betragtning og fordeler dem med et lige stort beløb til hver enkelt dansker, så får man på den ene side et meget flottere tal for den mindre ulighed. Men man kommer også ud i det skinbarlige vrøvl! Hvis Danmark fx køber en bunke jagerfly til en uhyrlig sum, og hvis regnedrengene så fordeler udgiften ligeligt ud på os alle sammen, så er resultatet, at jo mere man bruger på angrebsvåben, jo mere falder uligheden!

Det regnestykke skal man vist være en af Corydons drenge for at kunne forsvare!

Budget-show skæmmer folkestyret

Den kommunale budgetlægning kan ende som et spil for galleriet

Af Allan Nielsen

■ Hvert eneste forår åbnes der op for et væld af lokale budget-shows i kommuner og regioner. Det kommer med lige så stor sikkerhed som de danske sommer-revyer. Set med nærdemokratiets briller er budget-shows dog ofte knap så underholdende som revyerne, og politikerne skubber gerne embedsmændene foran sig.

Prøveballoner op

I marts og april sker opsendelsen af de traditionelle prøveballoner. Der sendes signaler ud fra rådhus og regionale forvaltninger med sparekataloger, der kan indeholde både kradse og groteske nedskæringsforslag eller omprioriteringer, der kan få betydelige konsekvenser for de forskellige interessegrupperinger i lokalsamfundet.

Der er et væld af tangenter at spille på: mennesker kontra mursten, børn kontra ældre, biler kontra kollektiv trafik, miljø kontra beskæftigelse,

skattnedsættelse kontra velfærd og meget mere.

Kendetegnende for mange af signalerne er, at de udsendes af forvaltningerne.

Udvalg og råd har ofte anmodet om at få udarbejdet såkaldte inspirationskataloger.

Og i den udstrækning politikerne ikke i fællesskab har lagt en prioriteret politisk linje, har de reelt tørret deres politiske ansvar af på deres embedsfolk.

Kattelem

Dermed har politikerne adgang til den berømte ”kattelem”, som de kan smutte ud af, hvis de kommer ud i et politisk stormvejr. På den anden side er der nok kun få borgmestre og udvalgsformænd, der undlader at hviske deres forvaltningschefer i ørerne, om hvilke ønsker de har til et kommende budget.

I landets forvaltninger findes der naturligvis også garvede forvaltningschefer, der nøjagtigt ved, hvad der skal til for at eksempelvis en dagpasningssektor skal kunne fungere.

Her kan der ske det, at forvaltninger foreslår nærmest åbenlyst uholdbare løsninger som skydes kontra til politikerne.

Skidt og kanel

En mellemvariation af showet kan også være aftalt spil. Politikere og chefer er enige om, at der udarbejdes uspiselige forslag, der tages af bordet og fjerner fokus fra mindre ubehagelige forslag. Herigennem tilstræbes det, at interesseorganisationer og borgere får opfattelsen af, at de har haft indflydelse og det hele ikke ender så slemt.

Det er i denne sump af skidt og kanel og ofte uigenkendskkelige beregninger, at borgere og interessegrupper skal navigere for at varetage deres interesser. Det kan endda ske, at borgerhøringen foregår inden politikerne har udmeldt hovedlinjerne såvel som der tit indgås nye aftaler mellem stat og kommuner, der kan ændre hele det lokale budgetgrundlag.

Den endelige formelle godkendelse af budgettet i

kommuner og regioner sker normalt først i efteråret, hvor borgerne normalt ikke drages ind i processen mellem 1. og 2. behandlingen. Derfor er den sidste udvej for borgene og berørte ansatte demonstrationer, strejker og andre aktiviteter, der kan lægge pres på politikerne når fristen for ændringsforslag er overskredet.

Drejebog

Hvis nogen skulle være usikker på, at ovenstående beskrivelse har rod i virkelighedens verden, kan årets eksempel fra Region Hovedstaden måske skabe klarhed. Det minder grangiveligt om en drejebog til et budget-show:

”Region Hovedstaden åbner for mere brugerbetaling” forlød det i slutningen af marts i Jyllands-Posten. Avisen oplyste, at regionsformand Sophie Hæstorp Andersen (S) nu var klar til at diskutere et inspirationskatalog, der foreslog mere brugerbetaling.

Herefter fik regionsforman-

den travlt med at udsende det forventede dementi, hvori det hed:

– Brugerbetaling er bestemt ikke min kop te. Region Hovedstadens administration har givet politikerne et inspirationskatalog over, hvor der kan spares, når vi skal finde 225 mio. kr. på næste års budgetter, og det skal vi diskutere, siger Sophie Hæstorp Andersen til Ritzau.

– Inspirationskatalog rummer mange forslag. Skal folk vente lidt længere på akuttelefonen? Skal vi kun have fem akutbiler i stedet for seks? Skal der være færre kontroller ved sygdomsforløb? Skal der indføres brugerbetaling? Vi kan ikke blive ved med at bede læger og sygeplejersker om at løbe hurtigere og hurtigere, så vi skal diskutere, hvordan vi skal prioritere. Nogle mener, at brugerbetaling er den rette vej, men det er ikke min politik, siger Sophie Hæstorp Andersen.

Regionen skal derudover barbære sygehusbudgettet ned med 150 mio. kr. i indværende år.

Færre får revalidering

På fem år er antallet af personer der får revalidering næsten halveret

■ Antallet af sygdomsramte og arbejdsskadede, der får revalidering, er næsten halveret på fem år. Den økonomiske hjælp har i en årrække hjulpet voksne skadede, der ikke længere kan klare deres job, så de kunne få en uddannelse, eller en anden uddannelse inden for et område, de fysisk kan klare. I 2009 modtog 21.061 personer denne hjælp til uddannelse eller praktik, mens det i 2014 kun var 11.463, viser tal fra Jobindsats.dk.

– En stor del af faldet kan kun forklares med, at nogle kommuner stort set er holdt

op med at bruge revalidering. Der er meget stor kommunal variation i anvendelsen af revalidering, og det betyder, at borgere, som står i samme situation, bliver behandlet markant forskelligt afhængigt af, hvilken kommune de bor i, siger John Klausen, lektor i socialret, og understreger at det er forudsat i loven, at kommunen skal tilbyde revalidering, hvis betingelserne er opfyldt, og det skal selvfølgelig være gældende ret i kommunerne.

Vælger de billigste løsninger

Nedgangen i antal revaliderin-

ger mærkes markant i FOA, siger socialpolitisk konsulent Malene Haarder.

– Vores lokalafdelinger oplever, at de fleste kommuner næsten ikke bruger revalidering mere, og når de gør, er det i korte forløb. I stedet for revalidering bliver mange medlemmer tilbudt kortere virksomhedspraktik.

– Det er en billigere, men også en kortsigtet løsning, som langt fra altid giver folk den opkvalificering, de har brug for. Hvis en pædagogmedhjælper skal omskoles til at være receptionist, kræver det mere end to måneders

praktik. På kort sigt er revalidering en dyrere løsning, men på længere sigt bringer det folk i job, siger Malene Haarder, der hæfter sig ved, at nye tal viser, at næsten halvdel af de, der havde afsluttet deres revalidering, var i job efter et år.

Ikke for enhver pris

Hos Kommunernes Landsforening tager man det mere roligt. De mener ikke, at antallet af personer i revalidering skal op for enhver pris. De peger dog på, at reglerne for tildeling af revalidering er komplicerede. Det gør det

svært for de enkelte sagsbehandlere i kommunen at vurdere, om en borger har ret til revalidering eller ej, og at ordningen godt kunne bruge et servicetjek, så det bliver mindre bureaukratisk at tildele revalidering.

Til det er der så kun at sige, at KL må komme på banen og stille et sådan krav. Det skulle vi synes der var god mulighed for med de mange forslag der har hvirvlet rundt om at syge skal tilbage på arbejdsmarkedet, og at uddannelse er den eneste vej ud af arbejdsløsheden...

»Det skal kunne betale sig at arbejde«

Vi skal alle sammen være lige fattige

Af Kim Holm

■ Når der diskuteres arbejdsmarkedspolitik i Danmark, drejer det sig ikke om, at samfundet er imod arbejdsløshed, men om gennem reformer at sikre en neoliberalistisk politik, der skaber mulighed for at give kapitalen størst mulighed for profit. En reform er en forbedring af vilkårene, og den række af reformer, der er blevet gennemført i Danmark, har helt klart ført til forbedringer for det danske erhvervsliv/kapital.

Siden Danmarks indtræden i EF i 1973 har udviklingen kun bevæget sig i den retning. EF var en fastholdelse af kapitalismen i det vestlige Europa. Efter kontrarevolutionen i 1989 i Sovjet og Østeuropa blev der åbnet mulighed for en gennemførelse af en neoliberalistisk politik i EF. At skabe Europas forende stater: EU. Da kapitalen havde klappet færdigt i deres små hænder, gik arbejdet i gang med at sikre kapitalismen. NATO blev officielt forandret fra en forsvarspagt til en angrebspagt. EF blev forvandlet fra et handelssamarbejde til et forenet Europa, med Præsident og fælles udenrigsminister. Der skulle tales med en stemme.

Folkeafstemninger ignoreret

Kapitalen havde dog forregnet sig: I deres iver for at vise dens demokratiske sindelag blev forslaget om en europæisk union sendt til folkeafstemning i enkelte medlemslande. Danmarks, Frankrigs og Hollands befolkninger sagde nej til Europas forenede stater!

Nu har kapitalen og dens politikere aldrig taget et nej for et nej. Taktikken for forandring blev en såkaldt "minitraktat", der viste sig at være mere omfattende end "Unionstraktaten" dog med undladelse af fælles flag

og nationalsang: Lissabontraktaten. Traktaten blev samtidig udformet på en sådan måde, at de forskellige EF-landes "fornemste" jurister var af den opfattelse, at det ikke var nødvendigt at spørge befolkningen.

I Lissabontraktaten er der ikke grundlag for at blande sig i de nationale arbejdsmarkedforhold. I Danmark er det stadig i orden, at løn- og arbejdsvilkår bliver forhandlet som en frivillig aftale mellem arbejdere og virksomheder. Det skal dog ske i respekt for de 4 såkaldte friheder: kapitalens frie bevægelighed, retten til etablering af virksomhed, arbejdskraftens frie bevægelighed og muligheden for "service" overalt i EU. I samme vending bliver det fastslået, at EU-domstolen står over national lovgivning.

Socialpolitiske reformer

Tilbage til overskriften: Hvis der i samfundet er arbejde til alle (og det er der, hvis ikke der tages hensyn til at kunne skabe profit) er det et mærkeligt krav at stille, at "det skal kunne betale sig at arbejde". Den danske socialpolitik har haft udgangspunkt i "ret og pligt" eller forsørgelse, indkomstsikring og ret til beskæftigelse. De er gennem såkaldte reformer blevet til aktivering, arbejdspligt og øget arbejdsudbud. Der har i det sociale system altid været en arbejdspligt,

og hvis det har været muligt at få arbejde, har det været muligt, om nødvendigt, at tvinge folk.

Det er utroligt, at der findes den opfattelse, at der ved at skære ned på lønninger og sociale ydelser kan skabes job. (Læs kapitalistisk vækst). I Sydeuropa er der en arbejdsløs for hver fjerde af befolkningen. 1-2-3:arbejdsløs-1-2-3:arbejdsløs og så videre. Resten af arbejdsmarkedet tvinges til at "indordne" sig arbejdsgivernes behov. Lave sociale ydelser = lave mindstelønninger: "det skal kunne betale sig at arbejde".

Danmark retter ind

Gennem krav fra trojkaen og EU's økonomiske konvergenskrav til arbejdsmarkedet har den danske regering/folketing indrettet sig efter politikken. 9 ud af 10 direktiver fra EU kommer ikke til behandling i det danske folketing, men styres fra EU.

De sociale organisationer har velstandsdage i EU. Der deles gratis mad ud overalt i Europa hver dag. Det danske begreb: folkekøkkener vil igen blive et hverdagsbegreb.

Det socialdemokratiske slogan: ret og pligt er blevet til "statsorganiseret fattigdom", hvor det er kapitalismens "ret" til størst mulig profit, der bestemmer i samfundet.

Vi skal ikke alle være lige rige, men lige fattige!

UD AF EU

Ved EU-udvalget

Strejke lig med fængsel

I Spanien er der gennemført mange "reformer" efter krav fra Trojkaen i EU. Som sædvanligt er det de almindelige borgere, der er blevet ramt. Øget pensionsalder. De faglige rettigheder indskrænkes: de kollektive aftaler bortfalder, hvis ikke der kan opnås enighed mellem arbejdsmarkedets parter. Dette gælder også, hvis arbejdsgiverne ikke ønsker at forhandle. Resultatet er, at halvdelen af de kollektive aftaler, siden 2010 er "opsagte".

De faglige organisationer har protesteret mod fremgangsmåden, og hvor faglige aftaler er bortfaldet, har der været strejker og demonstrationer. For at imødegå strejker og protester har den spanske regering indført en lovgivning, der gør det ulovligt at strejke, protestere og lave faglige demonstrationer. Det straffes med bøder og fængselsstraf. 8 faglige aktive er efter en arbejdskonflikt hos Airbus i Madrid blevet idømt 66 års fængsel tilsammen. Et ledende medlem af CCOO (tidligere nært tilknyttet kommunisterne) Jose Alcazar er idømt 8 år og 3 mdr. fængsel.

PODEMOS er en nyere græsrodsbevægelse, der kæmper imod EU's og den spanske regerings nedskæringsreformer og arbejdsløsheden. Det er en bred politisk skare, der ikke er enige om meget andet end at få ændret den førte politik og den store arbejdsløshed. Over 25% af de spanske arbejdere og 60% af de unge under 30 år i Spanien er arbejdsløse.

PODEMOS vandt de regionale valg den 24. april.

GREXIT

Den græske regering forsætter, i sin naivitet, forsøg på forhandlinger med EU, gennem forhandlinger med Trojkaen om at forbedre det græske folks vilkår. Det har vist sig at være spild af tid. Trojkaen, der består af EU, den europæiske centralbank og den internationale valutafond (IMF) vil ikke lempe vilkårene for Grækenland.

Den græske mindsteløn er skåret 20% ned, pensionsalderen er sat op og grundet privatisering har der været massefyringer efter krav fra Trojkaen. Nedskæringerne på arbejdsmarkedet har ikke været nok for IMF, der forlanger yderligere nedskæringer.

EU er et kapitalistisk projekt, og det er et spørgsmål, om den græske regering kan forstå det og gøre noget ved det?

Storbritannien i EU

Den konservative premierminister Cameron blev genvalgt ved det britiske parlamentsvalg. En katastrofe for den britiske befolkning, der kan forvente en fortsættelse af forringelserne for den almindelige befolkning. I store dele af den britiske befolkning er der dog den opfattelse, at det skal være det britiske parlament og ikke EU, der skal bestemme politikken. Cameron vil tilsyneladende leve op til løftet om en genforhandling om Storbritanniens medlemskab af EU, med en efterfølgende folkeafstemning.

Med den utilfredshed med EU's politik i hele EU, fra folk og lande af forskellig politisk opfattelse, kan EU næppe betegnes som en succes.

Carbotagekørsel og mindsteløn

Da Norge gennem deres EØS-aftale skal tilrette sig EU's lovgivning og direktiver, kører underbetalte chauffører rundt i Norge på slavelignende vilkår. Dette vil Norge forsøge at undgå ved en almengørelse af overenskomsten for transporten. EU-domstolen har lagt sag an mod Tysklands indførelse af en mindsteløn, der også skal gælde for udenlandske chauffører, der kører i Tyskland. Det kan blive en afgørelse, der betyder at Ryanair kan ansætte mennesker på slavelignende forhold; også i København.

Kommunisterne vil bekæmpe

Kongres med analyser og fremadrettede beslutninger

■ Kommunistisk Parti i Danmark afholdt sin 11. partikon- gres i pinsen.

Kongressen var godt forberedt med grundige diskussioner i partiets afdelinger op til kongressen om forslagene til partiets arbejdsprogram i den kommende kongresperiode og landsledelsens forslag til kongresdokument, der er en opdatering af kapitalismens udvikling og politiske tiltag. Analyserne skal danne grundlag for et kommende arbejde med opdatering af partiets program, og dermed den strategi og de forslag der kan samle opslutning til alternativet til kapitalens rovdrift.

I dokumentet siges der blandt andet:

Overstatslig monopolkapitalisme

Statsmonopolkapitalismen, dvs. sammensmeltningen mellem monopolernes og staternes magt, har i stadig højere grad udviklet sig til at de multinationale monopoler benytter sig af overstatslige organer. Denne udvikling har for alvor taget fart i de senere år, hvor EU i vores del af verden har overtaget magten fra landenes regeringer på en række nye områder. Det er nu EU, der bestemmer over landenes finanslove. EU er den samlede garant for bank-

væsnets og spekulanternes profitskabelse, EU blander sig i stadig større grad i løn- og arbejdsforholdene i de enkelte medlemslande til fordel for profitten, områder som uddannelse og videnskab harmoniseres, hvilket EU's patentdomstol var en del af. Der er i EU stærke røster om en harmonisering af skattesystemerne med især lavere selskabsskatter, og således kan man blive ved. Det er alt sammen områder, der tidligere var et anliggende for nationalstaten. Nu bruges nationalstaterne i EU i stedet til at sikre gennemførelse af EU Kommissionens politiske dekretter.

Kapitalismens svar på krisen har været en neoliberalistisk offensiv, aktivt støttet af overstatslige institutioner som EU, og mere eller mindre frivilligt accepteret af de nationale regeringer og parlamenter.

Farlig rovdrift

Et stadig tydeligere tegn på kapitalismens farlighed og kortsigtede profitjagt er dens ødelæggelse af naturen og økosystemerne. Den globale opvarmning tager til på trods af magthavernes pæne ord. Under kapitalismen, hvor jagten på mere profit altid vil være i højsædet, vil det

ikke være muligt at standse eller vende denne udvikling, der kan føre til hele jordens undergang. Hertil er et helt andet økonomisk system en forudsætning: Det er socialismen, hvor der produceres efter planer, der tager højde for befolkningens behov og for bevarelse af balancen i naturen.

Udviklingen har yderligere vist, at kapitalismen efter kontrarevolutionerne i Sovjetunionen og Østeuropa ikke er blevet mere fredelig. Tværtimod igangsætter de imperialistiske kapitalistiske lande stadig flere krige rundt omkring på jorden – og som regel med den danske regerings og folketingets flertals fulde opbakning. Baggrunden for de mange krige er som regel en kamp om adgang til og kontrol med råstoffer og markeder. Argumentationen for krigen har altid været indførelse af demokrati, det vil sige markedspolitik.

USA er stadig den største økonomiske magt, men deres andel af verdens samlede produktion blev reduceret betydeligt ved krisen. Indtil 2008 havde landene i EU området som helhed fastholdt deres 2. position på det internationale kapitalistiske marked, en position som også er mistet med krisen. Kina er nu ver-

dens næststørste økonomiske magt. BRIKS- alliancen bestående af Brasilien, Rusland, Indien Kina og Sydafrika er blevet styrket i de internationale kapitalistiske foreninger såsom IMF og G20.

Ændringer i styrkeforholdet mellem de kapitalistiske stater medfører ændringer i deres alliancer. De internationale imperialistiske modsætninger medfører en genopdeling af territorier og markeder.

NATO

Modsætninger mellem alliancer af kapitalmagt har historisk dannet udgangspunkt for krig. Vi er vidne til de indledende faser.

NATO, den fælles militære styrke for USA og EU's interesser, har vedtaget en plan for "Det nye Mellemøsten". NATO skal sikre såkaldt vestlige interesser, der vil have kontrol med Mellemøstens rige oliekluder. Det har vi været vidne til ved de ulovlige og katastrofale krige mod Irak og Libyen og den iscenesatte borgerkrig i Syrien. Men kontrollen med de USA støttede og trænedede oprørsstyrker er løbet alliancen af hænde. Derfor ser vi endnu en ulovlig krig mod Irak og bombing af syrisk territorium.

EU's og USA's imperialisti-

ske indblanding i Ukraine har også dér ført til borgerkrig og øget krigsfare. Ukraines pro-nazistiske fortid er kommet op til overfladen. kapitalens stormtropper, fascisterne, er blevet sluppet løs til udøvelse af overfald og terror mod kommunister og andre modstandere af kuppet og den nye udvikling i Ukraine, og fascisterne er blevet legaliseret og medlemmer af regeringen. Situationen er tilspidset med NATOs planer om opstilling af et missil "forsvar" vendt mod Rusland.

Neoliberalismens Danmark

Med EU som redskab er kravet om privatiseringer og udliciteringer i den offentlige sektor indført. Hermed er der kommet gang i en omfordelingspolitik fra befolkningen til kapitalindehavere.

Det er en ideologisk kamp, der handler om skatteborgernes penge, om privateje med fælleseje. Om borgernes tryghed og rettigheder mod effektivitet.

Under parolen 'mere velfærd for pengene', kom der gang i udliciteringerne rundt om i kommunerne: spildevandsrensning, brandvæsen, driftsafdelingerne der stod for vedligeholdelse af grønne områder og veje, rengøring

Farvel – og goddag

■ 11. kongres betød et farvel til formanden Betty Frydensbjerg Carlsson, som efter 25 år på posten ikke ønskede at genopstille. Hun har bestridt formandsposten siden sammenbruddet i DKP i 1990, hvor hun blev formand for det partiforberejede "Kommunistisk Forum" og for Kommunistisk Parti i Danmark siden dets dannelse i 1993. Hun har dog ikke tænkt sig at lade sig "pensionere", men overtager posten som redaktør af nærværende blad.

Som ny formand valgtes

Arne Cheller fra København, Indre by afdeling. Han har mange års erfaring i den politiske kamp, fra medlemskab af det tidligere kommunistiske ungdomsforbund, DKU, medlemskab af DKP og mange år i KPID's landsledelse og forretningsudvalg.

Arne Cheller er uddannet som bygningsmaler, og har gennem sit virke fået en grundig teoretisk uddannelse, som har resulteret i forfatterskab til flere teoretiske dokumenter, som bruges i den teoretiske skoling.

Betty på talerstolen

kapitalens farlige offensiv

Den nyvalgte landsledelse

på skoler, sociale institutioner og hospitaler, med alvorlig sundhedsfare til følge. Ældreområderne med hjemmepleje og madordninger, plejehjem som udliciteres. Hertil skal føjes EU's servicedirektiv, der betyder at udenlandske firmaer har ret til at byde på og overtage opgaver, som kommunerne har pligt til at udbyde, overalt i Danmark.

Udliciteringsreglerne betyder blandt andet at man skal vælge det billigste tilbud. Det har været medvirkende til social dumping, lokal arbejdsløshed og kvalitetsforringelse, hvilket på længere sigt er dyrt.

Danskernes høje skatter og afgifter går nu for en stor del til at betale profit til de private virksomheder, der har overtaget de opgaver som den offentlige sektor tidligere selv varetog. Når befolkningen ikke kan forstå at der ikke mere "er råd til" den tryghed der tidligere var råd til, ligger en stor del af forklaringen i at den offentlige sektor er blevet en gavebod for privat foretagssomhed.

Statsautoriseret løntrykkeri

Med krisen eksploderede arbejdsløsheden, og den førte politik i EU og Danmark

forstærker arbejdsløsheden. Med de offentlige nedskæringer følger også arbejdsløshed. 35.000 offentlige arbejdspladser er forsvundet fra 2008 til 2015. Danmark har forpligtiget sig overfor EU til at reducere de offentlige budgetter med 12 milliarder kroner frem til 2020. Det betyder nedlæggelse af mindst 6000 offentlige arbejdspladser om året.

Til gengæld vokser antallet af en ny type arbejdspladser, specielt indenfor den offentlige sektor: Arbejdsløse på enten dagpenge eller kontanthjælp, der tvinges til at tage det arbejde som andre, eller de selv, er blevet

fyret fra på grund af nedskæringer. Men selvom det er reelt arbejde, har de ikke ret til at forhandle deres løn- og arbejdsforhold og har ikke samme rettigheder som andre arbejdstagere.

"Lønnen" har de selv med, og dens størrelse er fastsat af staten. Deres arbejde tæller godt i de slunkne kommunekasser, men arbejdet tæller ikke som arbejde i forhold til arbejdsløshedslovgivningen om optjening af dagpengeret. Det er statsautoriseret løntrykkeri og en grov udbytning og ydmygelse af arbejdsløse.

En anden verden er mulig

Storkapitalen driver rov på jordens befolkning, dens ressourcer og miljøet. Kortsigtet profitjag og grådighed er dens drivkraft.

Dens samfundssystem har gennem kolonisering udsuget råstoffer fra den del af verden, som nu kaldes underudviklet og hvor mennesker dør af sult, mangel på vand og sygdom.

Dens samfundssystem har gennem sin tid kastet verden ud i avancerede krige, hvor krigsmagerne er blevet rige på våbenproduktion, salg og levering af våben og overtagelse af nye markeder, mens

mennesker er blevet dræbt, værdier og kulturer er blevet ødelagt. Dens system har gang på gang væltet menneskene omkuld med deres kriser og arbejdsløshed.

Det er et minimalt og ofte anonymt mindretal af verdens befolkning der på denne måde regerer verden. De er ufatteligt rige, deres formuer vokser og vokser, men det sker på andres bekostning. For at fastholde deres givtige system har de deres medier, en stab af veluddannede meningsdannere, magtsystemer, ledere, stik-i-rend folk, politikere, organisationer og andre der nyder godt af systemet.

Det er et snyltende og farligt system. Derfor bekæmper kommunisterne det. Derfor kæmper kommunisterne for et socialistisk samfundssystem, hvor menneskene, social retfærdighed og fred er i centrum. Indtil da, vil kommunisterne altid gå i spidsen i forsvaret for de rettigheder generationer har tilkæmpet sig, for alles ret til arbejde og uddannelse, for et liv i fred og social tryghed, for menneskelig solidaritet

Hele dokumentet kan læses på hjemmesiden: www.kommunisterne.dk

Fælles fodslag mod krige

■ Til kongressen forelå et forslag om fornyet forsøg på at arbejde aktivt for at forene de kommunistiske partier i et samlet parti. KPID har tidligere arbejdet aktivt for en samling, først i en tosided samling med KP og siden for en genforening med DKP. Begge forsøg endte uden positivt resultat.

Både DKPs landsledelse og KP's kongres har vedtaget forslag om at samles. KPID vil afvente eventuelle resultater af deres bestræbelser, ligesom vi ikke ved, hvordan det

fjerde kommunistiske parti, APK, stiller sig til spørgsmålet. I stedet valgte KPID's kongres at lade enheden gro gennem samlet politisk aktivitet om sager der er enighed om. Konkret blev det vedtaget at henvende os til de øvrige kommunistiske partier med et forslag om at vi i fællesskab lægger kræfter og økonomi i at genrejse en bred og stærk fredsbevægelse, der skal stoppe oprustningen, indkøbene af nye angrebsfly, Danmarks deltagelse i krige og NATOs militære krigsprovokationer.

Den nye formand, Arne Cheller

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Motion mod Alzheimers

Motion tre gange om ugen bremser udviklingen af Alzheimers. Der er nu så gode beviser, at man anbefaler patienterne at træne som en del af behandlingen.

Alzheimers er den mest udbredte form for demens i Danmark. Sygdommen ødelægger gradvist hjernecellerne og sætter mentale evner ud af spil, for eksempel hukommelsen og opmærksomhedsevnen.

Det viser en undersøgelse foretaget af danske forskere. Forskerne opdelte 200 deltagere i to grupper, hvor den ene gruppe skulle motionere med moderat intensitet i en time tre gange ugentligt. Træningen foregik på løbebånd, cross trainer og motionscykel, og var opdelt med korte pauser. Den anden gruppe skulle ikke ændre på sine vaner.

Resultatet viste, at:

- Træningsgruppen fik et øget fysisk og psykisk velbefindende.
- Træningen medførte forbedret kondition og fysisk funktion.
- Træningsgruppen fik færre psykiske symptomer som depression, irritabilitet, uro, rastløshed, aggression, apati.
- De forsøgspersoner, der overholdt træningen, fastholdt deres mentale hurtighed og opmærksomhedsevne, mens kontrolgruppen blev dårligere.

Når man træner ved moderat intensitet, udskiller kroppen et særligt stof, der øger skabelsen af nye hjerneceller. Det får med andre ord hjernen til at vokse.

Bakterier æder el

Ny dansk forskning i elektricitets-ædende bakterier kan revolutionere brugen af vedvarende energi. Forestil dig en bakterie, som kan spise overskudselektricitet fra vedvarende energikilder som vindmøller og solceller og bruge det til at omdanne CO₂ til alt fra biobrændsel og dyrefoder til plastik.

Ideen er ikke så tosset, som man umiddelbart kan tro. De science fiktionsagtige bakterier findes nemlig allerede. I dag kan de dog kun lave elektricitet og CO₂ om til metan og acetat.

Forskerne fra Syddansk Universitet har dog planer om, at de ved hjælp af små genetiske tryllekunstner kan omdanne bakterierne til minifabrikker, der kan lave alle tænkelige organiske produkter.

Mindst usundt

Nutella er nøddepålæg, mørk chokolade er sundt, og marmelade indeholder frugt. Så man skulle tro, det var sunde produkter.

Ingen af disse produkter har en sundhedsværdi. Årsagen er den store mængde sukker, der er i de forskellige produkter. Alle produkterne indeholder over 50 gr. sukker per 100 gr. Alle de forskellige produkter må derfor betegnes som slik. Man kan derfor ikke spørge om, hvad der er sundt, men om hvad der er mindst usundt. Chokolade indeholder protein, kalium, kalk og jern. Pålægsschokolade og nutella indeholder desuden mættet fedt.

Det kan ikke påvises, at et stykke med nutella skulle være sundere at spise end et stykke med vingummibamser.

Arm i arm i arm

Forskere har undersøgt, hvordan blæksprutten er i stand til at styre otte arme på én gang. Blæksprutten har en langt mere primitiv hjerne end mennesket, men alligevel kan den ubesværet holde styr på alle armene.

Forskerne fandt ud af, at blæksprutten har en relativt simpel måde, som gør den i stand til at bevæge sig i en hvilken som helst retning uden at have for meget at holde styr på – den bruger nemlig ikke alle armene på en gang. Når den kravler langs havbunden, sætter den armene på bunden og strækker dem for at skubbe sig fremad. Når blæksprutten skal vælge retning, strækker den armene på den modsatte side af, hvor den skal hen.

Blæksprutter følger ikke et rytmisk mønster, når den bevæger sig, og det er markant anderledes fra eksempelvis mennesker og endda insekter, hvor nervesystemet har indarbejdet en naturlig rytme i vores bevægelser.

Det er godt at vide. Men blæksprutten er nok ligeglad.

Opgør med frit uddannelsesvalg

Af Martin Jensen

■ Det er nødvendigt med en benhård styring på uddannelsesområdet for at sikre, at der ikke opstår flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Den socialdemokratiske erhvervs- og vækstminister, Henrik Sass Larsen vil indføre et flaskehalsbarometer, der løbende måler, hvor der mangler arbejdskraft.

Han mener at det skal være slut med at uddanne nye generationer til job, der ikke er der, mens der mangler kvalificeret arbejdskraft til produktionsjob i industrien.

Nej til teatervidenskab

"Jeg vil meget klart sige, at jeg ikke mener, at der skal været frit optag til at læse teatervidenskab. Vi har fra samfundets side ret til at kunne stille nogle rammer for, at folk skal tage en uddannelse med henblik på, at de kan opnå beskæftigelse," siger Henrik Sass Larsen.

Hvad bliver der af alle de humanistiske fag, hvis man følger Henrik Sass Larsens forslag? Ydermere indebærer hans forslag ikke, at indu-

Undervisning på fagskole (Arkivbillede)

strien også har et ansvar for at uddanne arbejdskraften, eller forpligte sig til beskæftige den uddannede arbejdskraft. De kan frit importere billig udenlandsk arbejdskraft.

Fagbevægelsen og de uddannelsessøgendes organisationer har i mange år krævet at arbejdsgiverne ansætter lærlinge og stiller praktikpladser til rådighed. Det skal ikke kun være en samfundsopgave.

Industrien kører friløb

Hvis Danmark fortsat skal være med i førerfeltet med store flagskibe som Danfoss, Novo Nordisk og Vestas samt en underskov af nytænkende små

og mellemstore virksomheder, kræver det at politikerne understøtter dansk erhvervs- og livsmuligheder for hele tiden at have adgang til kvalificeret arbejdskraft, mener Henrik Sass Larsen.

Offentlige opgaver, i både kommuner, regioner og i staten må pålægges sociale klausuler, der sikrer at der uddannes arbejdskraft. Men det krav kan vi også stille til det private erhvervsliv.

Dertil kommer at folk ikke bare skal uddannes i brug af de eksakte videnskaber, såsom kemi, fysik og matematik.

Hvis der ikke bliver plads til de humanistiske fag, får vi et fattigt samfund.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Lad os forhindre krigsmageriet

Tiden er kommet, hvor kommunistiske partier og arbejderpartier, venstrefløjen og progressive bevægelser må handle resolut for at forsvare freden

Slutklæring fra international konference i Prag, 23.-24. maj 2015.

■ Bøhmens og Mährens Kommunistiske Partis havde indbudt til internationale konference i Prag i Den Tjekkiske Republik i dagene 23.-24. maj 2015. Der deltog repræsentanter fra kommunistiske partier, arbejderpartier og venstrefløjsparkier og – bevægelser fra 17 lande i hele verden.

Deltagerne vurderede bl.a. den aktuelle komplicerede internationale politiske situation, og de skitserede nogle forslag til, hvordan man kan håndtere den. De understregede nødvendigheden af, at alle venstrefløjskræfter samarbejder i et aktivt fælles fremstød som et solidt bolværk mod den imperialistiske ekspansionisme.

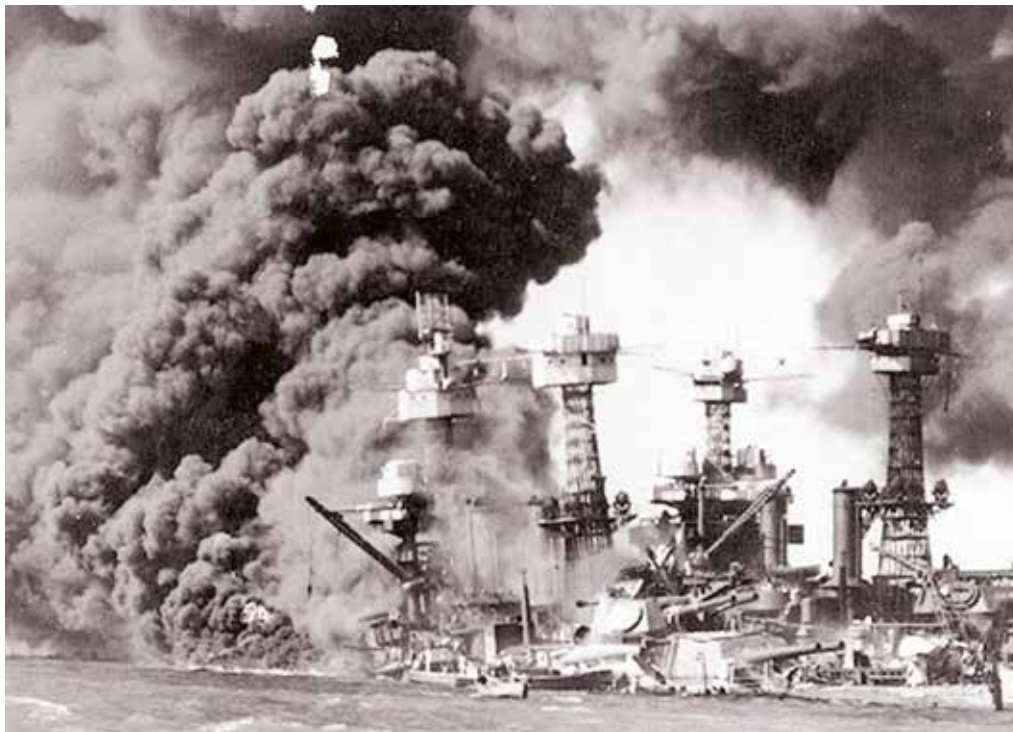
Nej til den næste krig

Deltagerne var enige om, at her 70 år efter afslutningen af 2. verdenskrig har menneskeheden stadig ikke lært nok, hverken af verdenskrigens frygtelige begivenheder eller af de enorme lidelser, de medførte. Ingen skal vise ringeagt mod dem, der betalte for friheden med deres liv.

Lad os ikke tillade, at betydningen af 50 millioner ofre drages i tvivl, hvad enten de var soldater i Den Røde Hær eller hos de Vestallierede, eller det var civile, som blev myrdet eller tortureret ihjel. Vi må ikke undervurdere det farlige spil, som den grådige transnationale kapital, USA og dets vasaller spiller. Lad os ikke nedbryde venstrefløjen og de progressive bevægelser, sådan som det skete i det 20. århundrede, ved at misbruge nationalfølelse eller ømme punkter i vores fortid, forfalske vores historie, historiske kendsgerninger og historisk viden, eller ved at udnytte borgernes passivitet. Lad os sige NEJ til den næste krig!

Historien forvanskes

Offentligheden vildledes af de borgerlige medier, som gennemgående støttes af de transnationale monopoler og af

Stop krigsmageriet

transnational finanskapital. Historien forvanskes. Historiske begivenheder misfortolkes til fordel for NATO-anførte krigeriske kræfters interesser. Endnu en gang er det Europa, især Østeuropa, der er centrum for deres interesse.

Befrierne er blevet erobrere, krigsmagerne betegnes som forsvarere af menneskerettigheder og demokrati. I den tidligere Sovjetunion, som blev udsat for så hårde prøvelser under den nazistiske besættelse, vokser både fascistiske og nationalistiske kræfter frem og forsøger at omgøre resultaterne af 2. verdenskrig, enten i hemmelig forståelse med eller åbent støttet af den transnationale kapital under USA's og EU's ledelse.

Mennesker på flugt

Endnu en gang befinder vores civilisation sig i kolossal fare. Endnu en gang udsættes både vores værdier og vores sikkerhed for destabilisering. G7-repræsentanterne med USA i spidsen har sluppet blodige konflikter løs i Nordafrika, Mellemøsten og andre dele af kloden. Mennesker flygter fra krige, forarmelse og vold. Vores bevægelse må ikke tie om disse problemer.

Virkningen af disse krige har direkte konsekvenser for

Europa som helhed. Især det sydlige Europa er målet for tusinder af migranter på flugt for fanatikere, der misbruger den islamiske tro.

I dag er denne kunstigt fremkaldte folkevandring blevet et globalt problem. Tusinder af migranter er omkommet i Middelhavet som ofre for den modbydelige menneskehandel. De skyldige er imidlertid især dem, der i århundreder har udbyttet folkeslagene i Den Tredje Verden, ødelagt deres lande og drevet dem ud i blodige

krige og konflikter. Vi er nødt til at skabe muligheder for, at flygtningene kan nå Europa på lovlige vis, så de ikke risikerer at dø ved Fort Europas grænser.

Denne bølge af flygtninge er resultatet af såvel fortidens kolonipolitik som de ambitioner, nutidens repræsentanter for den såkaldte euro-atlantiske civilisation har om at påtvinge resten af verden deres fantasier om global orden. Det er derfor, de overvejer strategier til at løse migrationsproblemerne

netop inden for selve de områder, migranterne kommer fra. Primært burde netop de lande, som med deres magtgale og rovgriske politik har fremkaldt den samfundsmæssige og humanitære krise i de lande, migranterne kommer til EU fra, påtage sig en aktiv rolle i at yde den nødvendige udviklingshjælp.

Faren for ny krig

Den stigende spænding i hele verden peger på faren for, at en ny krig bryder ud. Hvis vi skal forsvare freden effektivt, må vi handle i fællesskab og mobilisere alle vores kræfter. I dette forsvar må indgå kampen mod fattigdom og arbejdsløshed og enhver form for udbytning, som berører store dele af befolkningen dens værdighed og baner vej for terrorisme. Vi er i samme båd. Vores mål er en socialt retfærdig verden uden krig.

Dermed er tiden kommet, hvor kommunistiske partier og arbejderpartier, venstrefløjen og progressive bevægelser må handle resolut for at forsvare freden og udnytte alle muligheder og midler, fra demonstrationer til parlamentarisk indsats og fra løbesedler til de sociale medier, i Europa såvel som i Latinamerika, i Mellemøsten og Afrika såvel som i Fjernøsten og endnu længere borte.

Oversættelse Michael Larsen

Appel

Kommunister, venstrefløjskræfter, borgere!

Lad os forhindre krigsmageriet. Kun når freden råder, kan vi løse de brændende problemer omkring lighed, demokratisk udvikling af samfundet, hvert enkelt menneske og menneskeværdighed.

Lad dem ikke påtvinge os deres fantasifostre om at løse problemer ved hjælp af krige og konflikter. Lad os ikke tro på dem, der taler om fred, men samtidig rasler med sabelen, truer og presser

situationen til den yderste grænse. Ordet "krig" ligger i deres mund som noget naturligt, noget uundgåeligt. I vore moderne kernevåbentider, hvor uenighed mellem stormagter kan føre til, at disse våben bliver taget i anvendelse, ville krig have skæbnesvangre følger for hele menneskeheden. Lad os gøre os den kendsgerning klart, at hver eneste krig betyder tusinder af døde, forarmede, ulykkelige mennesker. Hver krig betyder ødelagte, opsplittede lande,

tab af menneskeværdighed og samfund i kaos. Brug af kernevåben kan føre til, at hele planeten bliver lagt øde!

Lad os tage fat på samfundets sociale problemer, og lad os kæmpe mod det kapitalistiske tyranni; men lad os ikke glemme, at den vigtigste forudsætning for, at vi kan nå vores mål, netop er fred! Lad os give mennesker håb om, at en verden uden krig, vold og elendighed kan findes! Det kræver bare store anstrengelser af os alle at opnå den.

Miner og perverse

Af Margit Andersen

■ Hvis man efter et koldt forår, og i det hele taget i en kold tid, trænger til at få tøt det vinterfrosne hjerte op, så skal man gå i biffen og se "Pride". Grundlaget for filmen er minearbejderstrejkerne i Wales i 1984 og 85 i forbindelse med, at Margaret Thatcher fremlagde planer om at lukke minerne. Nu gjaldt det ikke om en løn til at leve af, men om arbejdernes eksistens. Regeringen havde beslaglagt fagforeningernes kasse, og de strejkende var i alvorlig økonomisk knibe. Men så kom der hjælp fra en uventet side.

I London blev nogle bøsser og lesbiske enige om at samle ind til dem og dannede en støttekomite. Initiativtageren var Mark Ashton, der var medlem af det kommunistiske ungdomsforbund, som han i 1985 blev formand for. Han var en ildsjæl, og det blev der brug for, da projektet skulle vise sig ikke at være helt lige til. De homoseksuelle skulle overbevises om, at minearbejdernes sag også var deres, da det var de samme kræfter, der undertrykte begge parter, og det samme politi, der bankede dem. Der skulle samles ind på gader, stræder og barer, og endelig skulle der findes

nogen, der ville tage imod de indsamlede penge, tøj og mad fra den i manges øjne odiose støttegruppe.

Det blev byen Dulais, der tog imod tilbuddet, og da den spraglede ledelse af komiteen ankommer, får den da også en blandet modtagelse. Kvindene, de fleste af dem, er åbne og venlige, mens mændene mildest talt er forbeholdne. Lidt efter lidt falder barriererne dog, og der udvikler sig venskaber, men da en avis bringer en nedgørende artikel om støttekomiteens seksuelle

observans under overskriften "Miner og perverse", får fagforeningen kolde fødder, og det lykkes ved et kup at få sat en stopper for alliancen mellem byen og støttegruppen. Men behovet for hjælp er der jo stadig, så gruppen går til modangreb og arrangerer en stor indsamlingsfest i London, annonceret som "Bal for miner og perverse". De har lært, at det bedste man kan gøre med et øgenavn er at tage det til sig. Ballet bliver en bragende succes og indbringer 5.000 £. I alt nåede de at

indsamle 20.000 £.

Minearbejderne tabte strejken, men bøsserne og de lesbiske vandt en sejr. På grund af deres solidaritet pressede minearbejderforbundet i 1985 Labour til at tage deres rettigheder ind i partiprogrammet, og ved Gay Pride-paraden samme år i London gik de waliske minearbejdere forrest med deres faner for at vise respekt og taknemmelighed.

Ingen kan som briterne skildre arbejderklassen, her også de homoseksuelle, så det blottet for sentimenta-

litet går lige til hjertet, og blande alvor og humor uden at ødelægge nogen af delene. Nogle af personerne er taget fra virkeligheden, og i slutteksterne fortælles om deres videre skæbne. F.eks. siges der, meget neutralt, at Mark Ashton fortsatte med sit politiske arbejde, indtil han døde af aids i 1987 i en alder af 26 år. Grunden til den vage formulering er, at USA havde sat som et krav for at ville distribuere filmen, at der ikke måtte optræde kommunister i den, og Marks politiske tilhørsforhold bliver derfor ikke nævnt. Dog bliver denne selvcensur trodset en enkelt gang, hvor han på talerstolen bliver afbrudt af en stemme fra salen, der råber "Kommunist!" Efter Marks død blev der oprettet en fond i hans navn, der støtter HIV-smittede, og da man i år i Dulais mindeholdt 30-års dagen for strejken, gik arrangementets overskud til fonden. Solidariteten fra den gang er ikke glemt.

Hvis vi gav stjerner, ville vi ud af 6 mulige give "Pride" 6 med pil opad.

Pride. Instruktion Matthew Warchus. Manuskript Stephen Beresford

Filmen har premiere den 18. juni.

350.000 bøger skal kasseres

Af John Poulsen

■ På "Danmark læser dagen" 23. april i år blev der over hele landet uddelt 100.000 gratis bøger med det formål at få flere til at læse skønlitteratur.

I det københavnske biblioteksvæsen (KKB) arbejder man også på få flere til at bruge bibliotekerne og læse mere, men i stedet for at udvide bestanden af bøger vil man i de kommende tre år skille sig af med 25%, svarende til 350.000 bind. Dette har man, forståeligt nok, ikke reklameret med i oplægget "Styrk borgerne". De bøger, der skal væk, er dem der udlånes sjældent, men formålet med et bibliotek er jo, udover at have de nyeste titler, også at kunne byde på ældre og mindre læ-

ste bøger. I gamle dage kunne man f.eks. på Hovedbiblioteket gå på skattejagt i magasinet, hvor ældre skønlitteratur stod stuvet sammen. Den oplevelse kan ikke erstattes med søgning på nettet.

Mange bøger er allerede kasseret

Men det er ikke første gang, at der gås så dramatisk til værks i KKB. I perioden fra 2009 til 2013 blev der kasseret 320.000 bøger eller 20% af bestanden, og nu skal der så yderligere kasseres 25%, hvilket betyder en samlet nedskæring over 10 år på 45%.

En af begrundelserne er, at der udlånes færre bøger. Men naturligvis daler udlånet, når antallet af bøger daler, og der bliver brugt næsten 20% min-

dre på indkøb af nye. Når man i dag bestiller en bog, der udkom i oktober, og får at vide, at man er nr. 56 på ventelisten, så opgiver man den vej.

Husk at bestille tid

Endnu er det ikke kommet så vidt, at man skal bestille tid på biblioteket for at tale med en bibliotekar, men på langt sigt kan det ske som følge af de ændringer, der skal ske på bibliotekerne 1. juli, som en del af projektet "Styrk borgerne". Fra denne dag skal de, der besøger bibliotekerne, være mere selvhjulpne, hvad det nu er, for bibliotekarerne skal bruge mindre tid på at tale med dem, der har brug for hjælp.

I stedet for skal de bruge tid på at opøge den tredjedel

af københavnernes, der ikke kommer på biblioteket. En udmærket ide, som man kun kan støtte, men prisen er som sagt, at der skæres i servicen. Ovenikøbet er det planlagt, at der over nogle år skal spares 12 bibliotekarer gennem det, man kalder den målrettede betjening, hvilket vil sige mindre betjening.

Som et led i besparelserne indføres der en central telefon, hvortil man kan ringe, hvis man har spørgsmål, noget man tidligere kunne gøre til det lokale bibliotek. I første omgang vil det være fra kl. 8-16, men senere er der tanker om, at det skal forlænges til kl. 22. På længere sigt er det også tanken, at man skal kontakte en bibliotekar via computer, hvis man har

spørgsmål, selvom der opholder sig en på biblioteket, fordi man skal være selvhjulpne. Det kaldes service.

Besparelser

Sagens kerne er imidlertid, at man vil spare på løn- og huslejudgifterne 27 stillinger og 1,8 mio. i husleje.

I forvejen har Københavns Kommune et meget lavt biblioteksbudget pr. indbygger, som er blevet beskåret med næsten 20% fra 2009-2014, og i betragtning af at befolkningstallet stiger med ca. 10.000 indbyggere om året, og at KKB er den største biblioteksenhed i landet med mange studerende brugere, burde det være lige omvendt. Nemlig at der blev brugt flere penge på indkøb og personale.

Hyldest til en stor fotograf

Af John Poulsen

■ Da den brasilianske præsident, Lula de Silva, i 2007 aflagde besøg i København, viste det Nationale Fotomuseum en mindre udstilling med fotografier af landsmanden Sebastiao Salgado.

Det foto, som gjorde størst indtryk, viste 50.000 mennesker, der som i en myretue klatrer op ad spinkle stiger på de stejle skråninger i en enorm åben mine med den store illusion, at netop den sæk med jord de slæber, indeholder en så stor mængde guld, at det kan give dem en sorgløs tilværelse. Dette sort/hvide foto er fra minen Serra Pelada i Brasilien (1986), og vises i indledningen til dokumentarfilmen "Jordens salt" om fotografen, som Wim Wenders har lavet i samarbejde med dennes søn Juliano Ribeiro.

Salgado, der er uddannet økonom, måtte lige som mange andre i 1960'erne flygte fra det brasilianske militærdiktatur, fordi han havde været aktiv i den venstreorienterede studenterbevægelse og derfor frygtede at blive arresteret og tortureret. I 1969 slog han sig ned i Paris sammen med sin hustru, Leila, og blev ansat

som rådgiver i den Internationale Kaffeorganisation. Gennem sit arbejde rejste han rundt i verden, og for at dokumentere hvad han så, begyndte han at fotografere. Det førte til, at han i 1973 opgav sin stilling for fuldt og helt at hellige sig arbejdet som fotograf, og i dag er han verdensberømt.

Fotografiet fra minen er fra bogen "Arbejdere", som han arbejdede på i syv år, og senere kom der flere fotobøger, som afspejler de store begivenheder i vores nyere historie, bl.a. internationale konflikter og masseflugt, og sammen er de grundlaget for filmen. Sammen med sin søn og Wenders rejser han kloden rundt for at filme nogle af de

steder, hvorfra de mange fotografier stammer, og alle tre fortæller om og kommenterer, hvad de ser.

I 1994 opholdt Salgado sig i Ruanda, hvor 800.000 mennesker blev myrdet. Grusomheden og de ufattelige lidelser gjorde så stort et indtryk, at han lagde fotografiapparatet på hylden og slog sig ned i Amazonjunglen i det nordlige Brasilien, hvor hans fædrene gård befandt sig. Her var jorden totalt udpint, og han gik i gang med at genplante skoven, og i løbet af ti år blev det til over en million træer og området er igen frodigt.

I dag er "Instituto Terra" overdraget til staten og er et naturreservat. Dette arbejde gav ham fornyet inspiration til

Fotografierne fra minen er fra bogen "Arbejdere"

igen at fotografere, og i 2004 gik han i gang med et nyt stort projekt, at fotografere områder på vores planet, som stadig er uberørt af den menneskelige udvikling.

Salgado udleverer aldrig dem han fotografere, men solidariser sig med dem. For at vinde deres tillid og skabe gensidig fortrolighed tilbragte han megen tid, nogle gange uger, somme-tider måneder, sammen med dem.

Jordens Salt har modtaget mange priser og er med rette blevet meget rost af de danske filmanmeldere. Da filmen kun kan ses i kort tid, skal man skyndes sig ind og se den. Det vil man ikke fortryde.

Jordens Salt af Wim Wenders og Juliano Ribeiro Salgado. Viser i bl.a. Grand, København, Øst for Paradis, Århus, Biffen Nordkraft, Ålborg og Cafe biografen, Odense.

Valgplakaternes forfald

Af John Poulsen

■ I anledning af 100-året for 1915-grundloven og folkevalgsvalg viser Danmarks Plakatumuseum i Den gamle By i Århus en udstilling med valgplakater. Samtidigt har museet sammen med forlaget Historika udgivet bogen "Valget er dit! Den danske valgplakat i 100 år", som i tekst og fotos fortæller om valgplakaternes historie.

Det fremgår af bogen, at perioden 1919-39 var valgplakaternes guldalder. Gennem tekst og tegninger, i nogle tilfælde med bidrag af kendte kunstnere, sendte partierne et budskab om deres politik

ud til vælgerne. De socialdemokratiske og kommunistiske plakater fra den periode var tydeligt påvirket af russisk plakatkunst og af tyskeren John Heartfields fotomontager.

Efter 2. verdenskrig kommer der ingen fornyelse, tværtimod sker der et langsomt forfald. Plakaterne bliver mere kedelige, stereotype og forudsigelige, og ender med efter år 2000 at ligne hinanden med retoucherede fotos af politikere. Det er nu reklamebureauernes layoutafdelinger, der forestår udformningen, og ikke længere kunstnere.

Normalt beskæftigede plakaterne sig kun med indenrigspolitiske emner, men i

halvtredserne slår den kolde krig og antikommunismen igennem, ikke mindst i de konservative plakater.

Desværre er der i bogen også lidt af den samme tendens i teksterne til DKP's plakater, hvor der i forbindelse med den her gengivne plakat står at "i sit billedsprog kunne plakaten lige så godt være nationalsocialistisk som kommunistisk." Nok kaldte nazisterne deres parti for et arbejderparti, men de har aldrig brugt den røde fane. Tværtimod.

"Valget er dit! Den danske valgplakat i 100 år" Historika. 168 s. 300 kr.

Sankt Hans Bål på Amager Strand

(ud for Hellelidenvej)
Tirsdag den 23. juni
kl. 19.00

Underholdning med Ka'dit
og Ka'dat

Konferencier:

Rikke Frydensbjerg Carlsson

Tematale:

Niels Eriksen, Folkebevægelsen mod EU

Båltaler:

Arne Cheller, formand KPID

Bålet tændes ca. kl. 21.30

Der sælges øl og vand på pladsen

Arrangør: Kommunistisk Parti
i Danmark

SPALTEN

Gode kammerat Palle,
velkommen i de voksnes
rækker.

Tillykke med de 70 år. Tak for
mange års stædigt arbejde.

*Kammeratlig hilsen Martin,
også en hilsen fra Eva*

Palle Lund

Stort tillykke med de 70 år
den 6. juli. Vi ønsker dig man-
ge gode og aktive år endnu.

*Kammeraterne
i Nordvest afdeling*

Amagergilde

KPID Amager og KPID Ama-
gerlands sommerfest

Vi ses den 1. august kl. 13

hos Sonja og René Wrønding,
Vestavej 16, Kastrup.

Pris 125 kr. for både mad,
kaffe og kage.

Drikkevarer vil ikke mangle,
det betales på stedet.

Tilmelding: senest 26. juli til
Sonja & René 3251 8413 eller
Berit 3258 7787

Bladfond 2015

	21/4 – 12/6
Amagerland	600,00
Indre By	1.085,00
Nordjyl.Vesthimmerland	125,00
Nordvest.....	1.555,00
Vest	510,00
Vestegnen.....	100,00
Århus.....	600,00
Bladfond i alt.....	4.575,00
Ubekendt.....	400,00
I alt	4.975,00

KULTURLIV

Film værd at se

Familien Belier
Flugten til frihed
Jimmys Hall

Skyggen af en helt

Digteren Gustaf Munch-Petersen (1912-1938) er gået over i historien som en af de unge helte, der ofrede sig for en stor sag, men i familiens historie har han ikke været en lysende skikkelse, men derimod en mørk skygge.

I 1937 forlod han sin højgravide kone, Lisbeth, og deres etårige datter, blot efterladende et kærligt brev, for at tage til Spanien og kæmpe mod Franco-fascismen. Fire måneder senere blev han dræbt under tilbagetoget over Ebro-floden. Derefter forsøgte Lisbeth at viske ham ud af sin tilværelse ved at nægte at tale om ham og lægge afstand til deres to døtre, især til den yngste, Ursula, som lignede ham mest. Afstanden udviklede sig til et totalt brud fra Lisbeths side, og først i 1997 mødtes de to igen ved hendes dødsleje.

Bruddet og gåden om, hvorfor Lisbeth reagerede, som hun gjorde, plagede familien og førte til, at Ursulas søn Laurits kort før mormorens død opsøgte hende for at prøve at løse gåden. Det lykkedes, bl.a. ved hjælp af god og rigelig rødvin, at få hende blødt op til at fortælle om sine følelser, og det viste sig, at reaktionen ikke var et udslag af vrede over, at Gustaf valgte sagen frem for familien, men af en ubærlig sorg over at have mistet sin store kærlighed. Hun kunne simpelthen ikke holde ud at blive mindet om ham, og derfor måtte hun også skyde hans børn fra sig.

Laurits skrev dagbog om sine samtaler med mormoren, og denne dagbog blev grundlag for drejebogen til hans film "Skyggen af en helt", som er en blanding af fiktion og fakta. Ud over besøget hos Lisbeth på Bornholm, tog han til Spanien og fandt med bistand af en lokal "borgerkrigsguide" det sted, hvor Gustaf Munch-Petersen sandsynligvis var faldet. Både Laurits og Ursula Munch-Petersen optræder i filmen, mens Lisbeth spilles af den 89-årige skuespiller Ruth Brejnholm.

Nyt frihedsmuseum

I april 2013 brændte Frihedsmuseet, men heldigvis lykkedes det at redde de udstillede genstande. Efter branden opstod der en diskussion om, hvad ideen skulle være med et genopbygget museum.

Nogle foreslog, at det skulle beskæftige sig med besættelsen som helhed, mens modstandsorganisationerne fastholdt at det fortsat skulle fortælle om frihedskampen. Den 5. maj blev det så afgjort, hvordan den nye bygning skulle se ud. Udgangspunktet var, at den skulle ligge samme sted. Alle fem deltagere i arkitektkonkurrencen havde symbolsk valgt at lade selve udstillingsområdet ligge under jorden. De væsentligste forskelle på forslagene var selve indgangspartiet over jorden.

I det forslag som vandt, er indgangspartiet gemt meget væk, idet det er beklædt med vedbend for at falde i med omgivelserne, men det bevirker også, at man ikke rigtigt kan opfatte, at her ligger et museum.

Naturligvis er museets indhold det vigtigste, men det bør også være sådan, at man umiddelbart lægger mærker til det. Indtil nu er der kun kommet den indvending fra modstandsorganisationerne, at der ikke er plads til Carl Henning Pedersens glasmosaik fra 80'erne, som de ønsker bevaret på museet.

Tale af Cubas ambassadør i Danmark, Yamira Cueto Milián, ved KPID's 11. kongres, lørdag den 23. maj 2015

Kære kammerater, kære gæster fra udlandet, kære venner!

Lad mig allerførst udtrykke min store glæde og taknemmelighed over for Kommunistisk Parti i Danmark for invitationen til at deltage i denne kongres. Jeg er her på den cubanske ambassades vegne, og det er også blevet mig pålagt af Cubas kommunistiske partis centralkomité at overbringe et budskab til jeres kongres.

På Cubas kommunistiske partis vegne overbringer jeg en broderlig hilsen til KPID's 11. kongres, som finder sted på tidspunkt, der er afgørende for menneskeheden og for den kommunistiske, revolutionære og progressive bevægelse i hele verden.

Verden står i dag over for alvorlige udfordringer og trusler: den fremadskridende ødelæggelse af miljøet; de fortsatte imperialistiske plyndringskrige, iværksat som politisk doktrin til omfordeling af verdens rigdomme; det kapitalistiske systems alvorlige finansielle og økonomiske krise; følgerne af, at der i den såkaldte "kamp mod international terrorisme" håndhæves doktriner, som har sluppet hidtil ukendte trusler mod menneskehedens overlevelse løs, og som har undermineret dialogen mellem religioner og civilisationer.

På denne baggrund har de revolutionære kræfter et

historisk ansvar for at fremlægge en alternativ model til fremme af flertallets interesser og et retfærdigt samfund. Af alle disse grunde er enheden mellem kommunisterne og de revolutionære kræfter livsvigtig.

Kære venner! Cuba er stolt af at kunne tælle jer blandt sine venner og kammerater, for I har altid støttet os over for dem, der har forsøgt at knuse den cubanske revolution. I har altid stået side ved side med Cuba og med stærk overbevisning afvist kampagnerne mod den politiske, samfundsmæssige og økonomiske model, som Cubas folk har valgt.

Nu vil jeg med min tolks tilladelse sige noget, som ikke står i det officielle budskab, jeg har med, men i min egen skab af Cubas ambassadør i Danmark har jeg bemyndigelse til at sige det. I kan nok forstå det, selv om det bliver på mit ubehjælpomme engelsk.

Netop nu befinder Cuba sig midt i en meget kompleks proces. Vi står over for en enorm udfordring. Som I ved, er vi i gang med forhandlinger for at få normaliseret det bilaterale forhold mellem Cuba og De Forenede Stater. Mange mennesker har spurgt mig: "Hvad mener De, fru ambassadør, om den ny dynamik og fremdrift i Cuba?" Hidtil har jeg svaret, at med de oplysninger, jeg har til rådighed,

Cubas ambassadør i Danmark, Yamira Cueto Milián

kan jeg sige, vi befinder os i en "indledende optøning" af forholdet mellem vores to lande.

Vi står selvfølgelig over for en kolossal forandring. Vi modtager en mængde delegationer på højt plan fra De Forenede Stater, først og fremmest på landbrugsområdet. Vi har en masse forslag på bordet, som skal samkøres

med moderniseringen af Cubas økonomiske model. Cubas folk og regering står nu over for den historiske opgave at bevare revolutionens vigtigste erobringer og de vigtigste landvindinger, vi har kæmpet os til siden 1959.

Folk spørger mig, hvad jeg mener om Cubas fremtid: "Vil Cuba forblive det samme? Hvordan bliver det for fremtidens generationer i Cuba?" Jeg foretrækker at svare enkelt og pragmatisk: "Man kan ikke bade i den samme flod to gange. Vi skal stræbe efter en bedre fremtid, samtidig med at vi bevarer revolutionens store landvindinger.

Men det vigtigste er det cubanske folks enhed. Vi vil aldrig tillade nogen, hvor stærke de end er, at ødelægge det cubanske folks enhed! Vi vil aldrig tillade nogen at indlede en borgerkrig i Cuba. Derfor beder vi jer om at stole på os. Vi vil være kloge og intelligente nok til at opretholde vores model og bevare

det venskab og den solidaritet, der altid har forenet Cuba med resten af verden.

Her slutter min improvisation, og jeg fortsætter med det budskab, Centralkomitéen har pålagt mig at overbringe.

Vi takker Kommunistisk Parti i Danmark, jer allesammen, vores venner, for jeres vedholdende solidaritet i den lange kamp for at få frigivet De Fem Cubanere. Nu er de fem fri og hjemme i Cuba, og en af dem, Fernando (González), har været her i Danmark. Frigivelsen blev mulig takket være den internationale solidaritet fra hele verden. Det vil Cuba aldrig glemme. Tak også til jer her i Danmark for jeres solidaritet.

Vi gentager vores oprigtige ønsker for, at denne 11. kongres vil føre fremad, og vi vil fortsat udvikle vores broderlige forbindelser med jer.

Et stort solidarisk knus!

Og lad mig også prøve at sige noget på dansk: Socialisme er fremtiden!

20. K-Festival:

For fred og socialisme – mod krig og fascisme

■ Lørdag den 15. august kl. 14 åbner Kommunistisk parti i Danmark for den 20. K-Festival i Nørrebroparken, København.

For at markere 20 års jubilæet har festivalledelsen forberedt dette års festival med både de traditionelle indslag som den gode og billige mad fra grillen 'Det røde svin og det sorte får', kage-kaffe teltet Madam Rød, kunststudstilling- og lotteri, stor fest lørdag aften, loppemarked og aktiviteter og underholdning for børnene, og nye spændende debatfora, film, salgsboder, nye og kendte musikgrupper og meget mere.

K-Festival vil endvidere være præget af at det er 25 året for udgivelsen af månedsbladet *KOMMUNIST*.

Sæt X i kalenderen – K-Festival foregår både lørdag den 15. og søndag den 16. august.

Skriv under mod køb af nye kampfly

■ Initiativet mod Danmarks kostbare køb af nye kampfly har igangsat en underskriftskampagne. Initiativet er taget af danskere, der er imod købet både fordi det ikke gavner Danmarks sikkerhed, og fordi vi hellere vil bruge pengene på velfærd end på krig og ødelæggelse.

Du kan møde initiativet her:

- Hjemmeside: nejtaktilnyekampfly.wordpress.com,
- Facebookside: [facebook.com/pages/nej-tak-til-nyekampfly/653708011441106](https://www.facebook.com/pages/nej-tak-til-nyekampfly/653708011441106),
- og du kan skrive under på:
- skrivunder.net/nej_tak_til_nye_kampfly

På hjemmesiden kan du trække almindelige underskrifts-lister ud.

Mikael Wiehe hædret i Varberg

Af Margit Andersen

■ Da det kom dette blads årvågne redaktion for øre, at Jan Myrdalselskabet i Varberg ville tildele Mikael Wiehe årets Leninpris, der udover æren også består af 100.000 kr., var det en indlysende ide, at sende et lille reporterhold derop for at referere om begivenheden til bladets læsere, for hvem Mikael Wiehe har optrådt mange gange ved afslutningen på indsamlingen.

Leninprisen

Nobelprisen kender vi alle til, mens den svenske Leninpris er de færreste danskere bekendt. Derfor baggrunden for den. I Varberg (175 kilometer nord for Helsingborg) bor Lasse Diding og Jan Myrdal. Diding ejer og driver to hoteller i byen, Hotell Gästis og Hotell Havanna, og han blev i 2007, på trods af sine kommunistiske politiske holdninger og sans for at provokere, kåret som "Årets forretningsmand i Varberg". Han har nemlig også sans for hoteldrift, og som han har udtalt, så bliver man jo respekteret, når man har penge.

Jan Myrdal, der i dag er en vital herre på 88 år, er søn af de kendte socialdemokrater og nobelpristagere Alva og Gunnar Myrdal. Æblet faldt lidt langt fra stammen, og i sin ungdom var han medlem af Sveriges Kommunistiske Ungdom, senere uden partitilhørsforhold, men i slutningen af 60'erne uofficiel bannerfører for de svenske maoister. Han har en stor litterær produktion bag sig, der ofte har givet anledning til debat på grund af hans politiske observans.

I 2008 tog Diding initiativ til dannelsen af Jan Myrdalselskabet, som bl.a. står for uddelingen af Leninprisen til forfattere og kulturarbejdere, hvis værker er beslægtet med Jan Myrdals ånd, uden nødvendigvis at

Jan Myrdal (th.) overrækker Leninprisen til Mikael Wiehe.

være enige med ham. Et par år senere kom Robespierreprisen til med 10.000 kr., som gives til en ung, lovende skribent. Selskabet vælger modtagerne, og Lasse Diding donerer pengene. Bland tidligere modtagere kan nævnes filminstruktørerne Roy Anderson og Maj Wechselmann og forfatterne Maj Sjöwall og Jan Guillou.

Hotel Gästis

Da bladets udsendte indskrev sig på Hotell Gästis, trådte de ind i et hotel, der ikke har sin lige. Væggene er dækkede med plakater, overvejende sovjetplakater, men også gamle filmplakater og bogomslag. Overalt er der reoler med bøger, 15.000 skulle der være, som er til fri afbenyttelse, og også nogle med sære samlinger af nipsgenstande. Alt efter hotelejerens smag og meget hyggeligt.

Toppunktet er Leninbadet i kælderens, som er en tro kopi af det bad i Smolnij Palæet, hvor Lenin under revolutionen holdt af at slappe af. Også her er der bøger.

Lenin lyslevende

Lenin er i det hele taget meget til stede på hotellet, men at vi skulle møde ham lyslevende i receptionen, overgik vores forestillingsevne. Det blev dog under prisoverrækkelsen afsløret, at han var en elektriker fra Canada, der p.t. opholdt sig Sverige for at være med til at klargøre en fiskertrawler, der skal til Gaza for at bryde blokaden. På grund af en påfaldende lighed med Lenin morede det ham at spille rollen ved visse lejligheder, som f.eks. her.

Overrækkelsen

Klokken 13 begyndte overrækkelsen i Varberg Teater, der var stuvende fyldt. Lasse Diding var en veloplagt konferencier, der indledte med at forklare, at når Leninbusten på scenen var iført hovedtørklæde, var det for at takkes feministerne. Men når den derpå fik en dametaske hængt om halsen, af Diding benævnt en kalasjnikov, var det til ære for en ældre dame, der under en nazistisk demonstration havde givet en af

deltagerne en på hovedet med sin taske. Et foto af hændelsen var gået pressen rundt og havde skabt debat om det betimelige i at slå, selv om ofret var nazist.

Begrundelse

Den første taler var Jan Myrdal, der kaldte modtagerne, før som nu, for jordens salt og påpegede ordets magt og kunstens betydning for nytænkning. Derefter begrundede selskabets formand, Cecilia Cervin, årets valg – Wiehe – for hans konsekvente kamp mod imperialismen, racisme og fascisme. Sara Beischer, der fik Robespierreprisen, fordi hun i sine to romaner med respekt og kærlighed har givet stemme til arbejderklassen og dens usynlige helte. I 2012 debuterede hun med "Jag ska egentligen inte jobba här", der bygger på hendes oplevelser som vikar på et plejehjem. Den blev i 2013 fulgt af "Det finns råttor överallt utom på Antarktis", som er en skildring af klassesamfundet set fra skolehøjde og med dets følger i voksenlivet.

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år	275,- kr.
1/2 år	165,- kr.
Studerende 1/2 år ...	50,- kr.

Takketaler og afslutning

Mikael Wiehe kom i sin takketale ind på ordets manglende frihed i en tid med øget klasseforskelle, mindre velfærd og voksende arbejdsløshed. Sara Beischer takkede sine forældre, fordi de havde givet hende troen på, at alt kan forandres.

I mellem talerne underholdt Jonserefs Bruksorkester med fyrig sigøjnermusik og afsluttede med Mikael Wiehes "Sangen til frihed". Om aftenen var der hyggelig festmiddag på Hotell Gästis, og også her spillede orkestret efter middagen op til dans og alsang med svenske viser og røde sange.

I 2016 bliver priserne uddelt den 9. april.

En udvidet reportage fra Varberg kan læses på bladets hjemmeside www.kommunisterne.dk.